

บทที่ ๖

โทรทัศน์เพื่อการศึกษ

โทรทัศน์เพื่อการศึกษา

โทรทัศน์จักว่าเป็นสื่อมวลชนที่มีความสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่
ของคนเราเป็นอย่างมาก และนับวันจะมีมากขึ้นตามลำดับ

ประวัติและความเป็นมาของโทรทัศน์

ในปี พ.ศ. ๒๒๖๐ บารอน โจน จากอบ เบอริเซลิอุส (Baron Jones Jacob Berzelius) ได้ค้นพบธาตุแท่งชนิดหนึ่งชื่อว่า สเคนเนียม (Sednium) ต่อมาเขาได้นำไป
ประดิษฐ์เป็น หลอดโฟโตอิเล็กทริก เซลล์ (Photo Electric Cell) ซึ่ง สามารถเปลี่ยน
แสงให้เป็นแรงผลักดันไฟฟ้า และโฟโตอิเล็กทริก เซลล์นี้เอง เป็นตัวการที่ทำให้เกิดโทรทัศน์
ขึ้น และในเวลาใกล้ๆ กันนี้เอง เซอร์ วิลเลียม ครูค (Sir William Crook) ได้
ประดิษฐ์หลอดไฟฟ้าชนิดหนึ่ง เรียกว่า "หลอดครูค" ซึ่งนับว่าเป็นต้นกำเนิดของหลอดครัมมี
แคโทดในปัจจุบัน

ในปี พ.ศ. ๒๔๖๔ ในสหรัฐอเมริกาได้มี ชาร์ลส์ ฟรานซิส เจนบินส์ (Charles
Francis Jenbins) และ ในอังกฤษได้มี จอห์น โลจี เบิร์ด (John Logie Baird))
ต่างก็ได้ทำการค้นคว้าและทดลองในเรื่องโทรทัศน์ ในที่สุดปรากฏว่าประเทศอังกฤษเป็นประ
เทศแรกที่ได้เริ่มเก็บยกรับว่าเป็นประเทศที่ประดิษฐ์หลอดโทรทัศน์สำเร็จก่อนชาติอื่นใดในโลก
เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๔๖๔ นอกจากนั้นประเทศอังกฤษยังสามารถส่งโทรทัศน์ไปให้
คนดูเป็นผลสำเร็จในปี พ.ศ. ๒๔๗๔ โดยเป็นงานสาขาหนึ่งของสถานีวิทยุ บีบีซี. (BBC.
British Broadcasting Cooperation) ในระยะแรก เบิร์ดได้ทำการถ่ายทอดภาพของ
บุคคลจากห้องหนึ่ง ไปยังอีกห้องหนึ่งให้แก่สมาชิกของสถาบันกษัตริย์ (Royal Institute)
ประมาณ ๔๐ คนชม นับเป็นครั้งแรกของโลก

วิวัฒนาการของโทรทัศน์ตามแนวความคิดของ เบิร์ดได้พัฒนาเรื่อยมาตามลำดับ
ซึ่ง เป็นผลให้โลกมนุษย์ที่เราอาศัยอยู่นี้แคบลง โดยใช้โทรทัศน์เป็นสื่อกลาง กิจกรรมโทรทัศน์
ของทุกประเทศที่จักดำเนินงานอยู่ ต่างก็พยายามทำให้ก้าวหน้าขึ้นตามลำดับ

กำเนิดสถานีโทรทัศน์แห่งแรกของไทย

สถานีโทรทัศน์แห่งแรกของโลกคือสถานีโทรทัศน์บีบีซี ของประเทศอังกฤษ โดยแพร่ภาพออกสู่ประชาชนเป็นทางการ เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๗๔ (ค.ศ. ๑๙๓๑) บีบีซีเปิดแพร่ภาพเป็นครั้งแรกที่พระราชวังอเล็กซานดรา ในกรุงลอนดอน ในขณะนั้นทั่วประเทศอังกฤษมีเครื่องรับโทรทัศน์เพียง ๑๐๐ เครื่องเท่านั้น การแพร่ภาพครั้งหนึ่งจะไม่เกิน ๑ ชั่วโมง จัดเป็นข่าวแพร่ภาพ ๑ ช่วง ในขณะนั้นราคาเครื่องรับโทรทัศน์ขนาดกว้าง ๑๐ นิ้ว ยาว ๑๒ นิ้ว เครื่องละ ๒,๐๐๐ บาท ซึ่งนับว่าเป็นราคาที่แพงมากในครั้งนั้น แต่ในชั่วระยะ ๒ ปีต่อมา ประเทศอังกฤษได้มีเครื่องรับเพิ่มเป็น ๓,๐๐๐ เครื่อง

ความเป็นมาของโทรทัศน์ในประเทศไทย

เชื่อกันว่าโทรทัศน์เครื่องแรกของประเทศไทยนั้น ถูกนำมาโดยพลเอกพระบรมวงศ์เธอพระองค์เจ้าบุรฉัตรไชยากรกรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน โดยทรงนำมาเมื่อครั้งเสด็จกลับจากประเทศสาธารณรัฐแอฟริกาคือ โดยทรงนำมาพร้อมกับวิทยุ แต่ครั้งนั้นไม่มีใครสนใจ เพราะยังไม่ทราบประโยชน์และยังไม่มีทั้งสถานีส่งทั้งวิทยุและโทรทัศน์

ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๘๔ ในวันคล้ายวันเกิดของ จอมพลแปลก พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีในสมัยนั้น ได้จัดงานฉลองกันในหมู่คณะรัฐมนตรี ในครั้งนั้น พลโท มอ.ชาม กฤษกร ณ อยุธยา เป็นอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ได้ทดลองส่งภาพจากสำนักนายกรัฐมนตรี โดยตั้งเครื่องรับไว้ที่คณะรัฐมนตรี ๑ เครื่อง หน้ากรมประชาสัมพันธ์ ๑ เครื่อง และหน้าศาลาเฉลิมไทยอีก ๑ เครื่อง โดยการส่งภาพและเพลงเท่านั้น อย่างไรก็ตามก็ได้รับความสนใจจากประชาชนโดยทั่วไปเป็นอย่างมาก

การจัดตั้งสถานีโทรทัศน์แห่งแรกในประเทศไทย

บริษัทไทยโทรทัศน์มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๗ เริ่มได้กำหนดทุนขึ้นแรกไว้ ๒๕ ล้าน แบ่งออกเป็น ๒๕,๐๐๐ หุ้น ๆ ละ ๑,๐๐๐ บาท ผู้ถือหุ้นมากที่สุดคือกรมประชาสัมพันธ์ นอกจากนั้นเป็นหุ้นของกระทรวงการคลัง โรงงานยาสูบ กองทัพบก กองทัพอากาศ กรม

ตำรวจ สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล โรงงานสุราบางยี่ขัน โค้ดทำการจดทะเบียนก่อตั้ง
เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๔๔๕ หลังจากจดทะเบียนก่อตั้งเรียบร้อยแล้ว ก็ออกกฎ
หมายใหม่ให้บริษัทโทรทัศนดำเนินการ กระจายเสียงและแพร่ภาพได้เพิ่มเติมจากเดิม ซึ่งมี
สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงกลาโหม กระทรวงคมนาคม ก็เอา
บริษัทไทยโทรทัศนเข้าจึงออกอากาศได้ โดยเริ่มงานดำเนินการกระจายเสียงก่อน โดยใช้ชื่อ
ว่า "ท.ท.ท." เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๔๗ ส่วนโทรทัศนออกอากาศได้บ้างรุ่นพรม
เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๔๘ โดยใช้เครื่องส่งขนาด ๕ กิโลวัตต์ เสาอากาศสูง
๔๖ เมตร ออกอากาศที่ช่อง ๔ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๑ และได้ยุบเปลี่ยนเป็น "อ.ส.มท." เมื่อ
วันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๔๖๐

การก่อตั้งสถานีโทรทัศนในประเทศไทย

สำหรับการก่อตั้งสถานีโทรทัศนในประเทศไทย เราจะเห็นได้ว่าได้ก่อประโยชน์
ทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นการให้ความบันเทิงแก่ประชาชนโดยทั่วไป และเป็นการยก
ระดับความรู้ของผู้ชมให้สูงขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะโทรทัศนนั้นเกิดจากความเจริญก้าวหน้าทาง
ด้านเทคโนโลยี เป็นระบบที่ให้ทั้งภาพ เสียง และการเคลื่อนไหวเช่นเดียวกับภาพยนตร์
โทรทัศนเป็นสื่อมวลชนที่ช่วยให้การประชาสัมพันธ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยแก้ปัญหาทาง
ด้านต่างๆ ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และ การศึกษา ในขณะที่ประชากรขยาย
ตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โทรทัศนได้ช่วยให้การติดต่อสื่อสารกันได้ทั้งด้านเนื้อหาสาระ ความ
บันเทิง และ ความรู้แปลกๆ ใหม่ๆ ไปยังผู้ชมทุกหนทุกแห่ง ทั้งภายในกรุงเทพฯ และ ต่าง
จังหวัด

สถานีโทรทัศนในประเทศไทย

ปัจจุบันสถานีโทรทัศนในประเทศไทยได้เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งภายใน
กรุงเทพฯ และ ต่างจังหวัด โดยภายในกรุงเทพฯ มี ๔ แห่ง และ ต่างจังหวัดอีก ๔ แห่ง
ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้คือ

ก. สถานีโทรทัศน์ในกรุงเทพฯ มีอยู่ด้วยกัน ๔ สถานี ก็มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ คือ

๑. สถานีโทรทัศน์ช่อง ๓ เปิดทำการแพร่ภาพเมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๑ สำนักงานอยู่ที่ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ สำหรับห้องส่งอยู่ที่ถนนเพชรเกษม อำเภอหนองแขม

๒. สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๕ เริ่มออกอากาศเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๑ สถานีทำงานและห้องส่งอยู่ที่สนามเป้า ถนนพหลโยธิน

๓. สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๗ เริ่มออกอากาศเมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๐ สถานีทำงานและห้องส่งอยู่ที่สนามเป้า ถนนพหลโยธิน แห่งเดียวกับสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๕

๔. สถานีโทรทัศน์ช่อง ๔ เปิดส่งรายการตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๔ ตอนนั้นใช้ชื่อว่าสถานี(ทีวี) ช่อง ๔ ซึ่งนับเป็นสถานีโทรทัศน์แห่งแรกในประเทศไทย เดิมอยู่ที่บางขุนพรหม ค่อย้ายไปที่บางลำพู และปัจจุบันย้ายมาตั้งที่ถนนอโศก-ดินแดง

ข. สถานีโทรทัศน์ในต่างจังหวัด มีอยู่ด้วยกัน ๔ สถานี ก็มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๕. สถานีโทรทัศน์ของกรมประชาสัมพันธ์ช่อง ๕ ตั้งอยู่ที่จังหวัดขอนแก่น โดยครอบคลุมจังหวัดต่างๆ ที่อยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

๖. สถานีโทรทัศน์ช่อง ๔ ตั้งอยู่ที่จังหวัดลำปาง โดยครอบคลุมจังหวัดต่างๆ ที่ตั้งอยู่ทางภาคเหนือของประเทศไทย

๗. สถานีโทรทัศน์ช่อง ๑๐ ตั้งอยู่ที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยครอบคลุมจังหวัดต่างๆ ทางภาคใต้ของประเทศไทย

๘. สถานีโทรทัศน์ช่อง ๕ ตั้งอยู่ที่จังหวัดภูเก็ต อันเป็นเกาะที่อยู่ทางชายฝั่งตะวันตกทางภาคใต้ของประเทศไทย โดยทำหน้าที่ออกอากาศครอบคลุมจังหวัดต่างๆ ทางภาคใต้ของประเทศไทย

นอกจากนั้นยังมีสถานีถ่ายทอดโทรทัศน์ตั้งอยู่ในภาคต่างๆ อีก ๔ สถานี และ สถานีดังกล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นลักษณะโทรทัศน์ทั่วไป รายการส่วนใหญ่จะเน้นหนักไปในทาง ค้ามันเหิง แต่มีรายการบางส่วนที่จัดรายการ เป็นการส่งเสริมความรู้ทางตรงและทางอ้อม มีการเผยแพร่ข่าวสารต่างๆ ให้แก่ประชาชน สำหรับโทรทัศน์เพื่อการศึกษาในประเทศไทย ยังไม่มีการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์ดังกล่าวนี้มาโดยเฉพาะ

โทรทัศน์ในฐานะเป็นสื่อมวลชนเพื่อการศึกษา

ศาสตราจารย์สำเนา วรวงศ์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้กล่าวว่า "เดิมทีเรามากเข้าใจกันว่าการ เรียนรู้จะมีแค่เฉพาะภายในห้องเรียน และด้วยสิ่งแวดล้อมสำหรับการเรียนเท่านั้นที่อยู่ในห้องเรียนเท่านั้น แต่ต่อมา ก็ได้ตระหนักว่าสิ่งแวดล้อมภายนอกห้องเรียน ก็เป็นแหล่งของการเรียนที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และประสบการณ์ ในการดำรงชีวิตของเด็กเหมือนกัน "

ฉะนั้นการศึกษาในปัจจุบันจึงได้แบ่งเวลาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ มากกว่าที่จะเรียนรู้จากในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว นอกจากนั้นเมื่อกำหนดถึงการศึกษาตาม แนวคิดในเรื่องการศึกษานอกห้องเรียน ที่ต้องการให้บุคคล ได้มีโอกาสปรับปรุงและพัฒนาตนเอง ให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงทางสังคมด้วย จึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องหาวิธีที่จะอำนวยความสะดวกของการศึกษาให้กว้างขึ้น และมียอมรับว่ามีประสิทธิภาพสูงที่จะช่วยให้การศึกษาแก่คน โดยทั่วไปนั้น โทรทัศน์ก็จัดได้ว่าอยู่ในฐานะที่ดีมาก เพราะสามารถที่จะให้ความรู้ ได้เห็นทั้งภาพและได้ยินทั้งเสียง พร้อมทั้งมีการเคลื่อนไหวด้วย จึงสามารถให้ความรู้แก่ประชาชน ได้ทุกรูปแบบ ตั้งแต่ความรู้ง่ายๆ ไปจนถึงกระบวนการที่ซับซ้อน และเป็นเครื่องมือที่สามารถสอนได้เหมือนกับการสอนโดยตรงของครูผู้สอน

คุณค่าของโทรทัศน์ที่มีต่อการเรียนการสอน

คุณค่าของโทรทัศน์ที่มีต่อการเรียนการสอนพอสรุปเป็นข้อๆ ได้ดังต่อไปนี้

๑. โทรทัศน์เป็นสื่อการสอนที่สามารถเข้าถึงผู้เรียนเป็นจำนวนมากๆ ในเวลา

เดียวกันได้

๒. โทรทัศน์เป็นการผสมผสานส่วนที่ดีที่สุดของวิทยุ และ ส่วนที่ดีที่สุดของภาพยนตร์ เข้าด้วยกัน

๓. โทรทัศน์เป็นสื่อการสอนที่สามารถเอาชนะอุปสรรคต่างของการเรียนรู้ได้หลายประการ เพราะสามารถเสนอความคิดที่สำคัญให้แก่ผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจได้เป็นอย่างดี โดยใช้เทคนิคต่างๆ ในการทำภาพยนตร์และโทรทัศน์เข้ามาช่วย

๔. โทรทัศน์สามารถช่วยในการสร้างทัศนคติต่างๆ ให้กับผู้ดู ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำสิ่งต่างๆ ออกเผยแพร่ จะได้นำสิ่งถึง เป็นอย่างมากกว่าจะมีผลต่อผู้ดู โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยเด็กอย่างไร

๕. โทรทัศน์เป็นสื่อการสอนที่สามารถให้ข่าวสารที่สำคัญได้โดยไม่จำเป็นต้องจำว่าผู้รับ จะต้องมีความสามารถทางภาษาสูง หรือจะต้องอยู่ในสถานที่เกิดเหตุการณ์นั้นๆ ด้วย

๖. โทรทัศน์เป็นสื่อการสอนที่จะช่วยขยายความสัมพันธ์ส่วนตัวของครูที่เก่งๆ หรือผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านหนึ่งด้านใดโดยเฉพาะไปยังผู้เรียนได้มากๆ

๗. โทรทัศน์มีส่วนช่วยให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนาทางบ้านต่างๆ ในสังคม ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่ได้เห็นตัวอย่างที่ดีในโทรทัศน์ ทำให้ผู้เรียนเกิดแนวความคิดในการที่จะนำมาเป็นแบบอย่างต่อไป

๘. โทรทัศน์มีความรวดเร็วในการเสนอข่าว อาจจะเป็นลักษณะการถ่ายทอดข่าวสด เช่น การรถมวยชิงแชมป์เปียนโลก การอภิเษกสมรสระหว่างเจ้าฟ้าชายชาร์ล กับ เลดีไดอานา การเดินทางของนักบินอวกาศ ไปยังดวงจันทร์ ฯลฯ ในลักษณะต่างๆ เหล่านี้ทำให้ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก และเกิดการเรียนรู้สูง

๙. โทรทัศน์สามารถนำเอาอุปกรณ์การศึกษาอื่นๆ มาใช้ประกอบได้ เช่น ของจริง รูปภาพ ภาพยนตร์ ฯลฯ เข้ามาช่วย เป็นการทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยเหตุผลที่ว่า การรับรู้ของมนุษย์เรานั้น เกิดจากการได้

ปีน ๑๓ % การเห็น ๑๕ % จากการสัมผัส ๖ % จากการชิมรส ๑ % จะเห็นได้ว่าโทรทัศน์สามารถให้ทั้งเสียงที่ไต่ยินและภาพที่มองเห็น ซึ่งเป็นผลรวมตามตัวเลขที่กล่าวมาจนถึง ๔๔ % จึงนับได้ว่าโทรทัศน์เป็นเครื่องมือทางการศึกษาที่มีคุณสมบัติพร้อมในการพัฒนาคนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

บทบาทของโทรทัศน์ในการยกระดับการศึกษาของประชาชน

ปัจจุบันนี้การศึกษาระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทยมีถึงระดับประถมศึกษา ปัจจุบันคือ ประถมปีที่ ๖ ซึ่งเด็กที่เรียนจบชั้นประถมปลายจะมีอายุประมาณ ๑๒ ขวบเท่านั้น ยังไม่สามารถออกไปประกอบอาชีพให้ได้เลย เพราะส่วนใหญ่ยังอยู่ในความดูแลของผู้ปกครอง โทรทัศน์ซึ่งเป็นสื่อการสอนที่มีอิทธิพล เข้าไปถึงถึงแต่ละบ้านไต่มา โดยสรุปโทรทัศน์มีส่วนช่วยยกระดับการศึกษาของประชาชนเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ด้วยสาเหตุที่จะกล่าวเป็นข้อๆ ไปดังต่อไปนี้

๑. โทรทัศน์เป็นสิ่งที่ช่วยกระจายความรู้ ในแต่เดิมนั้นความรู้ในเรื่องต่างๆ จะอยู่ในวงจำกัด แต่เมื่อโทรทัศน์ไต่ถูกนำมาใช้ทำให้ความรู้ต่างๆ เหล่านั้นไต่ถูกนำออกมาเผยแพร่ให้กว้างขวางออกไป จากกลุ่มหนึ่ง ไปยังอีกกลุ่มหนึ่ง ทุกระดับชั้นเศรษฐกิจและสังคม ปัจจุบันเราอยู่ในยุคของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อให้มนุษย์ไต่เข้าใจเหตุการณ์และความ เป็นไปของโลกที่เราอาศัยอยู่ การนำเอาความรู้และเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้าไปสู่กลุ่มชนทุกกลุ่ม จึงมีความจำเป็นจะต้องอาศัยโทรทัศน์ เข้ามาช่วยทางด้านการค้นคว้าและการทดลองทาง วิทยาศาสตร์ และ เกษตรกรรม ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายไปเป็นเงินจำนวนมาก หากไม่ไต่มี การนำออกเผยแพร่ ไปยังคนจำนวนมากเพียงพอแล้ว ก็จะทำให้รู้สึกว่าการไต่ค้นคว้าไม่คุ้มค่า การที่โทรทัศน์ไต่ได้นำเอาสิ่งที่ค้นพบใหม่ๆ ออกเผยแพร่แก่ประชาชนโดยทั่วไปแล้ว ก็จะช่วยก่อ ก่อความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันเป็นอย่างดี

๒. โทรทัศน์มีส่วนช่วยในความเป็นพลเมือง โดยช่วยให้ประชาชนไต่คุ้นเคยกับ สภาพโดยทั่วๆ ไป เกี่ยวกับประเทศชาติ ตลอดจนกิจการต่างๆ นับเป็นการกระตุ้นให้คน ในชาติมีความสามัคคีกัน ไต่มีส่วนร่วมในกิจการต่างๆ ที่เป็นสาธารณะอย่างมีระเบียบแบบแผน

๓. โทรทัศน์มีส่วนช่วยให้ประชาชนอยู่ดีกินดี จากความรู้ที่หาไต่ได้จากโทรทัศน์ จะทำให้ผู้เรียนไต่รู้ว่าอะไร เป็นสิ่งที่ เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย อะไรบ้างที่มีส่วนช่วยในการ

เสริมสร้างสุขภาพและพละนามัย อะไรกินแล้วมีประโยชน์ต่อร่างกาย อะไรกินแล้วไม่มีประโยชน์และเป็นโทษต่อร่างกาย ใครู้จักขนมธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม และนำไปประยุกต์เข้ากับตนเอง เพื่อเพิ่มพูนรายได้และความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น

รูปแบบของการจัดรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา

วิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาหมายถึงสื่อมวลชนประเภทที่ให้ผู้ชมได้เห็นภาพ ได้ยินทั้งเสียง และเห็นความเคลื่อนไหว ช่วยให้ผู้ชมได้รับความรู้ ความเข้าใจ เกิดความคึกและความซาบซึ้ง มีประสบการณ์และทักษะเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้ชมรายการนั้นๆ แล้ว

ในการผลิตรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อศึกษานี้ อาจแบ่งตามชนิดของรายการได้เป็น ๔ ประเภทคือ

๑. รายการสดในห้องส่ง เป็นรายการที่จัดทำขึ้นสดๆ ภายในห้องส่ง และมีการออกอากาศพร้อมกันทันที
๒. รายการสดนอกห้องส่ง เป็นรายการที่จัดทำขึ้นนอกห้องส่ง เช่น รายการแข่งขันกีฬา แข่งขันการชกมวย ฯลฯ แล้วถ่ายทอดจากสถานที่ถ่ายทอดสดเข้ามายังสถานีและออกอากาศอีกครั้งหนึ่ง
๓. รายการที่มีการบันทึกเทปไว้ล่วงหน้า เป็นรายการที่ได้จัดทำขึ้นล่วงหน้า โดยการจับบันทึกรายการลงในเทปโทรทัศน์ และนำเทปนั้นมาออกอากาศในช่วงเวลาของทางสถานีอีกครั้งหนึ่ง
๔. รายการภาพยนตร์โทรทัศน์ ได้แก่รายการภาพยนตร์ข่าว ภาพยนตร์บันเทิง ภาพยนตร์สารคดี ภาพยนตร์การศึกษา ฯลฯ ที่นำออกฉายโดยมีการบรรยายประกอบหรือพากย์เป็นภาษาไทย

ประเภทของรายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา

รายการวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษาอาจแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้เป็น ๒ ประเภทคือ

๑. รายการที่จัดเพื่อกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ เป็นการจัดโทรทัศน์เพื่อการศึกษาในระบบ ในปัจจุบันและอดีตได้มีการจัดโทรทัศน์เพื่อการศึกษาสอนภายในประเทศไทย โดยจัดสอนตามหลักสูตรที่มีการเรียนการสอนจริง ดังปรากฏในหน่วยงานต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ๑.๑ โทรทัศน์การศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ๑.๒ โทรทัศน์การศึกษาของกรุงเทพมหานคร (กทม.)
- ๑.๓ โทรทัศน์การศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- ๑.๔ โทรทัศน์การศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

ซึ่งจะได้นำมากล่าวโดยละเอียดในแต่ละหน่วยงานต่อไป

๒. รายการที่จัดเพื่อผู้ชมทั่วไป รายการชนิดนี้มุ่งให้ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์ โดยมีได้มีการมุ่งกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะเจาะจง มีลักษณะเป็นโทรทัศน์การศึกษานอกระบบ มักให้ความรู้ทั่วไป ไม่ใช่เนื้อหาตามหลักสูตรที่เรียนกัน เป็นส่วนที่อยู่ในบางรายการของสถานีวิทยุโทรทัศน์โดยทั่วไป รายการที่มีลักษณะเพื่อศึกษานอกระบบ ได้แก่รายการที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

- ๒.๑ รายการที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการเกษตร
- ๒.๒ รายการกีฬา และการออกกำลังกายต่างๆ
- ๒.๓ รายการที่เกี่ยวข้องกับแม่บ้าน เช่นการทำอาหาร การเลี้ยงดูทารก

รายการทางคำานจิตวิทยา ฯลฯ

๒.๔ รายการที่เกี่ยวข้องกับจราจร การใช้รถใช้ถนน การดูแลรักษา
รถเพื่อให้ใช้งานได้นานที่สุด

๒.๕ รายการเพื่อสุขภาพและอนามัย ทำอย่างไรจึงจะมีสุขภาพสมบูรณ์
ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ การใช้ยาอย่างถูกวิธี การป้องกันรักษาตัวเพื่อไม่ให้เกิดโรค

๒.๖ รายการที่เกี่ยวข้องกับศิลปะและวัฒนธรรมอันงดงามของประเทศไทย เป็นรายการที่ให้ประชาชนมีความรักและหวงแหนความเป็นชาติไทย ได้เข้าใจความเป็นมาของศิลปะต่างๆ ประจำชาติ ไม่ปล่อยให้อารยธรรมของต่างชาติเข้ามาจนกระทั่งชาติไทยสูญสิ้นเอกลักษณ์ไป

๒.๗ ความรู้เกี่ยวกับภาษา เพื่อให้ผู้ชมสามารถพูดภาษาต่างประเทศได้ และ เข้าใจภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง

๒.๘ ความรู้เกี่ยวกับการประดิษฐ์ของใช้ต่างๆ เช่น ของใช้ภายในบ้าน ตลอดจนการดูแลรักษาของใช้ต่างๆ เพื่อให้คงทนและใช้ได้ยาวนาน

๒.๙ ความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ โดยมีการวิเคราะห์ให้เห็นถึงที่มาของข่าว และ ผลที่จะติดตามมาในอนาคต

โทรทัศน์เป็นสิ่งที่เหมาะสมแก่การนำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน เพราะให้ทั้งภาพได้ยินทั้งเสียง และ เห็นการเคลื่อนไหว

โทรทัศน์วงจรเปิด

โทรทัศน์วงจรเปิด (Open Circuit Television) หมายถึงโทรทัศน์ที่ใช้อุปกรณ์บ้านเรือนโดยทั่วไป คลื่นโทรทัศน์จะถูกส่งมาจากสถานีโทรทัศน์ซึ่งตั้งอยู่ห่างไกลมาก จนกระทั่งไม่สะดวกในการใช้โทรทัศน์วงจรเปิด รายการต่างๆ จะถูกส่งมาจากห้องส่งซึ่งจะมีทั้งภาพและเสียง โดยส่งออกไปทางเสาอากาศของทางสถานีโทรทัศน์ ซึ่งความปกติจะมีความสูงมาก คลื่นที่ถูกส่งออกไปนี้จะไปเข้ายังเสาอากาศของเครื่องรับโทรทัศน์ ซึ่งมีอยู่ตามบ้านเรือนโดยทั่วไป สัญญาณที่ผ่านเสาอากาศของเครื่องรับโทรทัศน์นี้ จะเปลี่ยนเป็นภาพและเสียงให้ชมและฟังต่อไป

ระบบโทรทัศน์วงจรเปิดนี้ ส่วนใหญ่แล้วการจัดตั้งสถานีจะต้องใช้เงินเป็นจำนวนมากหลายสิบล้านบาท และจะต้องมีค่าใช้จ่ายในแต่ละวันอีกเป็นจำนวนมาก ในแต่ละรายการ ไม่ว่าจะเป็นรายการละคร รายการคนตรี หรือ ภาพยนตร์ แม้กระทั่งรายการทางการศึกษาโดยทั่วไป ต่างก็ต้องใช้เงินเป็นจำนวนมากทั้งสิ้น แต่อย่างไรก็ตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาก็ได้ใช้ประโยชน์จากสถานีโทรทัศน์ธุรกิจนี้ ให้เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในหลายรูปแบบด้วยกันคือ

1. การเช่าช่วงเวลาของทางสถานีเพื่อจัดรายการทุกวันหรือเกือบทุกวัน ในลักษณะการจัดรายการดังกล่าวนี้ได้เคยมีหน่วยงานที่ได้จัดทำมาแล้ว เช่น โทรทัศน์ของเทศบาลนครกรุงเทพฯ (หรือ กทม. ในปัจจุบัน) ได้เคยจัดรายการเพื่อสนองโรงเรียนต่างๆ ของ กทม. ซึ่งเป็นโรงเรียนในระดับประถมศึกษา ปัจจุบันรายการดังกล่าวได้เสื่อมลงไปแล้ว

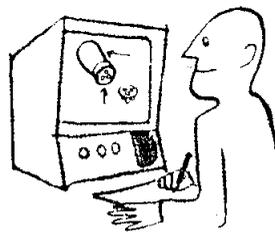
ส่วนในปัจจุบันได้มีหน่วยงานที่ทำการเช่าช่วงเวลาของทางสถานีโทรทัศน์ เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนอยู่ 2 สถาบันด้วยกันคือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ซึ่งสาเหตุของการนำโทรทัศน์มาใช้ประโยชน์ทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยทั้ง 2 มีข้อแตกต่างกันเล็กน้อย ซึ่งจะกล่าวโดยละเอียดต่อไป

2. การจัดรายการเฉพาะในโอกาสสำคัญ ส่วนมากเพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์สถาบันการศึกษาต่างๆ เช่น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้จัดรายการอย่างพร่ำเพรื่อ เพราะต้องใช้เงินจำนวนมาก

สถาบันเหล่านี้จะเลือกจัดเฉพาะในวันสำคัญ เช่น วันเกิดของสถาบัน วันสำคัญของทางราชการ ในการจัดนั้นก็มุ่งที่จะเผยแพร่เกียรติคุณของสถาบัน และ ช่วยให้นักศึกษาปัจจุบัน ศิษย์เก่า ครูอาจารย์ ได้มีโอกาสร่วมมือกันทำงาน และ ได้มาร่วมออกรายการโทรทัศน์

3. จัดทำรายการของตนเอง มีอยู่หลายหน่วยงานเช่นเดียวกัน ที่มีรายได้ในขอบเขตจำกัด แต่อย่างไรก็ตามก็มีความต้องการเผยแพร่ผลงานของสถาบันของตน ตลอดจนการนำเอาวิทยากรต่างๆ ที่สถาบันได้ค้นคว้า ออกเผยแพร่ ก็จะไปเช่าเวลาของทางสถานีโทรทัศน์ โดยการรับเงินค่าอุปถัมภ์รายการจากห้างร้านต่างๆ ด้วย เพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินรายการ จึงสามารถจัดไปได้และเป็นผลดีต่อหน่วยงานของตนด้วย

4. เป็นผู้จัดรายการและเชิญวิทยากรจากสถาบันต่างๆ เข้าร่วม รายการประเภทนี้มีมักเกิดจากนักจัดรายการหรือนักวิชาการต่างๆ ที่เห็นประโยชน์ในการจัดรายการเพื่อการศึกษา จึงไปขอเช่าเวลาจากทางสถานีโทรทัศน์มา และ หาสปอนเซอร์รายใหญ่ๆ และเชิญผู้เชี่ยวชาญหรือ วิทยากร จากสถาบันต่างๆ มาออกในรายการ ทั้งนี้ทำให้สถาบันทางการศึกษา หรือ ครูอาจารย์ได้นำเอาความรู้ต่างๆ ที่ตนได้ค้นคว้า หรือ ทำการวิจัยเอาไว้ ออกเผยแพร่ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อคนส่วนใหญ่ต่อไป

เราอาจใช้โทรทัศน์เพื่อช่วยในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง

โทรศัพท์วงจรปิด

โทรศัพท์วงจรปิดเป็นระบบโทรศัพท์ที่มีสายเคเบิลโยงจากเครื่องส่งโทรศัพท์ไปยังเครื่องรับโทรศัพท์ มีระบบง่าย ๆ ไม่ยุ่งยากซับซ้อนเหมือนกับโทรศัพท์ระบบวงจรเปิด จากจุดส่งสัญญาณซึ่งประกอบไปด้วยกล้องสำหรับถ่ายภาพ และไมโครโฟนสำหรับการรับเสียง สัญญาณเสียงนี้จะถูกส่งผ่านเครื่องส่งโดยมีสายโยงต่อไปยังเครื่องรับโทรศัพท์ ซึ่งเครื่องรับโทรศัพท์นี้จะมีหลาย ๆ เครื่องก็ได้

สำหรับในประเทศไทยได้มีผู้นำเอาโทรศัพท์วงจรปิดเข้ามาใช้ประโยชน์ในวงการศึกษาศึกษา 2 แห่งด้วยกัน ครั้งแรกนั้นคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้นำโทรศัพท์วงจรปิดเข้ามาเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่อาจารย์ที่สอนวิชาบังคับต่างๆ ซึ่งในครั้งนั้นทางมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ออกกฎว่าก่อนที่นักศึกษาที่สอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้แล้วจะแยกไปเรียนตามคณะต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัย จะต้องมาเรียนที่คณะศิลปศาสตร์ก่อนเป็นเวลา 2 ปี ซึ่งการออกกฎเกณฑ์ดังกล่าวทำให้จำนวนผู้เรียนคณะศิลปศาสตร์มีจำนวนมาก การบรรยายวิชาต่างๆ ที่เป็นวิชาบังคับและมีผู้ลงทะเบียนมาก ไม่สามารถให้ห้องบรรยายได้เพียงพอเสีย จึงจำเป็นต้องถ่ายเทออกไปยังห้องบรรยายหลายๆ ห้อง ซึ่งจะอยู่ในหลาย ๆ ชั้นของตัวอาคารเรียน อย่างไรก็ตามการใช้โทรศัพท์วงจรปิดของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นี้ ก็เท่ากับเป็นการแก้ปัญหาผู้เรียนจำนวนมาก แต่อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความชำนาญในการสอน จึงต้องหาผู้เชี่ยวชาญทางวิชาต่างๆ มาทำการสอน และถ่ายเทโทรศัพท์ไปที่นักศึกษาตามห้องต่างๆ ไปด้วย

ในปี พ.ศ. 2514 เป็นปีที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้เปิดสอน การเปิดมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้นเป็นการแก้ปัญหาที่นักเรียนที่จบชั้น ม.ศ. 5 ในครั้งนั้น เมื่อจบออกมาแล้วไม่สามารถสอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาได้ จึงเป็นปัญหาที่วนเวียนอยู่ทุกปีในช่วงเวลานั้น จากปัญหาที่ผู้จบ ม.ศ. 5 ไม่มีสถานที่ศึกษาต่อนี้เอง ทางสภาผู้แทนราษฎรและคณะรัฐบาลในสมัยนั้น (จอมพลถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรี) ก็ได้พยายามหาทางช่วยเหลือเพื่อให้ผู้จบ ม.ศ. 5 ได้ศึกษาต่อ ในที่สุดก็ได้เกิดมหาวิทยาลัยรามคำแหงขึ้นมา

อย่างไรก็ตาม จำนวนผู้ที่เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในปีการศึกษา 2514
ยังมีจำนวนนักศึกษาถึง 70,000 คน ถึงแม้ว่าบางส่วนจะไม่ได้มาเรียน แต่ก็มีจำนวนไม่น้อยกว่า
20,000 คน ที่ทางมหาวิทยาลัยจะต้องหาที่นั่งเรียนให้ในวิชาบังคับ ซึ่งนักศึกษาที่จะเรียนในแต่ละ
วิชาจะต้องมากกว่า 8,000 คนขึ้นไป อาคารเรียนขนาดกว้างยาว 40 เมตรชั้นเดียวสามารถ
รับนักศึกษาได้เพียง 4,000 คนเป็นอย่างมาก และระยะทางจากคูที่นั่งเรียนอยู่ทางหลังสุดของ
ห้องบรรยายจนถึงตู้บรรยาย ซึ่งเป็นระยะที่อยู่ห่างไกลกันมาก สิ่งที่อาจารย์เขียนบนกระดาน
ชอล์คหรือฉายภาพข้ามศีรษะ นักศึกษาที่อยู่ด้านหลังก็ไม่สามารถมองเห็นได้ ทางคณะผู้บริหาร
ในสมัยนั้นซึ่งมีอยู่หลายท่านที่เคยเป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จึงนึกถึงวิธีการของ
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ขึ้นมา และได้นำโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ที่มหาวิทยาลัย
รามคำแหง โดยแต่ละศึกษานาคใหญ่ได้นำเอาโทรทัศน์วงจรปิดมาติดตั้ง โดยเว้นระยะระหว่าง
ขวางๆ ทั้งภาพ

การที่ทางมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้นำเอาโทรทัศน์วงจรปิดเข้ามาใช้นั้น ก็สามารถสนองประโยชน์และแก้ปัญหาได้เป็นอย่างดี โดยนักศึกษาก็สามารถเรียนและเข้าใจสิ่งที่อาจารย์บรรยายและเขียนกระดานชอล์ค ได้เห็นภาพและท่าทางของอาจารย์ที่อยู่หน้าห้องบรรยายจากโทรทัศน์ที่ถ่ายทอดมา และส่งต่อไปยังตึกเรียนต่างๆ ได้

นอกจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และมหาวิทยาลัยรามคำแหงจะได้นำโทรทัศน์วงจรปิดเข้ามาใช้ในวงการศึกษาแล้ว ก็ยังมีสถาบันการศึกษาอื่นๆ อีกมากมายที่ได้นำเอาโทรทัศน์วงจรปิดเข้าไปใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน คณะแพทยศาสตร์ของมหาวิทยาลัยต่างๆ ก็ได้นำเอาโทรทัศน์วงจรปิดมาใช้ในการสอนนักศึกษาแพทย์ ให้อุตุนิยมวิทยาการผ่าตัดคนไข้ในกรณีแยบยลๆ ปัญหาที่เกิดขึ้นในวงการแพทย์นั้นมีลักษณะที่แตกต่างไปจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีผู้เรียนเป็นจำนวนมาก แต่ในวงการแพทย์นั้นถึงแม้ว่าจะมีผู้เรียนจำนวนน้อยเพียงไม่กี่สิบคน หรือ 2-3 ร้อยคน แต่อย่างไรก็ตามการผ่าตัดเป็นงานที่ละเอียดอ่อนและต้องความประณีตมาก ในการผ่าตัดหากจะให้นักศึกษาแพทย์เข้าไปร่วมดูด้วยเป็นจำนวนหลายสิบคนนั้นเป็นการไม่สะดวก และทำให้ศัลยแพทย์ไม่มีสมาธิ และอีกประการหนึ่งการที่มีนักศึกษาแพทย์เข้าไปดูการผ่าตัดมากๆ อาจเกิดการติดเชื้อโรคได้ง่าย ในวงการแพทย์จึงได้นำเอาโทรทัศน์วงจรปิดเข้ามาแก้ปัญหา โดยการใช้คณะแพทย์ผู้ผ่าตัดจำนวนเท่าเดิม หากแต่เพิ่มด้วยโทรทัศน์เข้าไปอีก 1 กล้อง โดยตั้งอยู่ห่างๆ และมีผู้ควบคุมกล้องโทรทัศน์อยู่ภายนอกห้องผ่าตัดโดยควบคุมกล้องจากมอนิเตอร์ ส่วนนักศึกษาแพทย์นั้นจะมีจำนวนมากเท่าใดก็ได้ จะอยู่อีกห้องหนึ่งซึ่งมีโทรทัศน์ตั้งอยู่ นักศึกษาแพทย์แต่ละคนจะสามารถมองเห็นภาพจากโทรทัศน์เหมือนกับการเข้าไปดูการผ่าตัดด้วยตนเอง และอาจจะดีขึ้นไปอีกเพราะกล้องโทรทัศน์เพราะกล้องโทรทัศน์สามารถขยายให้เห็นส่วนละเอียดของอวัยวะต่างๆ ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ในขณะที่ดูโทรทัศน์จะวิพากษ์วิจารณ์หรืออภิปรายซักถามกันอย่างไรก็ได้ โดยไม่เป็นการรบกวนศัลยแพทย์ที่อยู่ในห้องผ่าตัดเลย

โทรทัศน์วงจรปิดนี้ยังได้ถูกนำมาใช้ในวงการอาชีพครูอีกด้วย นับแต่เริ่มในชีวิตของครูจะต้องมีการฝึกสอน แต่ปัจจุบันนี้วิทยาลัยครู วิทยาลัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ หรือคณะครูศึกษาศาสตร์ตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ได้มีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็นอันมาก จำนวนครูฝึกสอนก็ได้เพิ่มขึ้นเป็นอันมาก ต่อที่ตามมาก็คือตามสถาบันต่างๆ จะต้องส่งครูฝึกสอนเหล่านี้ไปตามโรงเรียนต่างๆ

เป็นอันมาก ทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน จากการใช้ครูฝึกสอนในโรงเรียนต่างๆ ถึงแม้ว่าจะมีข้อดีมากมายก็ตาม แต่ก็เป็นการสร้างความยุ่งยากและความหนักใจให้กับทางโรงเรียนที่มีนักศึกษาไปฝึกสอนพอสมควร บางโรงเรียนก็มีความรังเกียจเพราะถือว่าการที่นักศึกษาไปฝึกสอนนั้นทำให้มาตรฐานของนักเรียนต่ำลง

จากการที่สถาบันครูประสบปัญหาในด้านการส่งนักศึกษาไปฝึกสอนนี้เอง ในสถาบันครูบางระดับจึงได้ลดเวลาฝึกสอนลงไปบ้าง บางแห่งถึงยกเลิกการฝึกสอนไปเลย โดยเปลี่ยนเป็นการให้ประสบการณ์ต่างๆ ที่มีลักษณะคล้ายๆ กันแทนการฝึกสอน ดังตัวอย่างเช่น ไมโคร ติชชิง (Micro teaching) ก็คือการนำเอาโทรทัศน์วงจรปิดเข้ามาใช้กับนักศึกษาฝึกสอน โดยการบันทึกภาพและเสียงของนักศึกษาฝึกสอนขณะทำการสอน หลังจากจบการสอนแล้วก็นำมาเปิดให้นักศึกษาฝึกสอนดูพร้อมทั้งให้ข้อวิจารณ์และข้อเสนอแนะด้วย ซึ่งเป็นการช่วยให้นักศึกษาฝึกสอนมีการพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นการช่วยลดเวลาการฝึกสอนให้ลดน้อยลง

ในการใช้โทรทัศน์วงจรปิดเพื่อประโยชน์ในด้านการเรียนการสอนนี้ ยังได้มีอิทธิพลเข้าไปในวงการโรงเรียนกวดวิชาที่มีนักเรียนจำนวนมาก และนักเรียนแต่ละคนต้องการเรียนกับอาจารย์ที่สอนดีและมีชื่อเสียง โรงเรียนกวดวิชาเหล่านี้ก็ได้มีการบันทึกเป็นเทปโทรทัศน์เอาไว้ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ดูเป็นกลุ่มๆ ไป

นอกจากนั้นโทรทัศน์วงจรปิดยังมีอิทธิพลเข้าไปในโรงเรียนช่างฝีมือ เพื่อประหยัดแรงงานของอาจารย์ ที่จะไต่ไม่ทองเสียเวลาวิธีการใช้เครื่องมือต่างๆ ซากๆ ซึ่งทำให้เครื่องมือชำรุดอย่างรวดเร็วนำมาเปลี่ยนบ่อย เขาจึงนำโทรทัศน์วงจรปิดเอาไว้แทน ซึ่งทำให้งานสอนในโรงเรียนช่างฝีมือมีการพัฒนาขึ้นเป็นอันมาก

เทพโทรทัศน์หรือวิดีโอเทป

วิดีโอเทปเป็นเครื่องอิเล็กทรอนิกส์อย่างหนึ่ง ซึ่งสามารถบันทึกภาพและเสียงได้ โดยใช้คู่กับโทรทัศน์วงจรปิด หรือ โทรทัศน์วงจรเปิด ปัจจุบันวิดีโอเทปได้ถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายทั้งระบบขาวดำ และ สี

ขบวนการของวิดีโอเทปนั้น มีทั้งระบบที่ยุ่งยากมากมายในการผลิต ดังเช่นวิดีโอเทปตามสถานีโทรทัศน์ ซึ่งม้วนเทปมีราคาแพงมาก และ ความกว้างของแถบเทปถึง 3 นิ้ว แต่ส่วนวิดีโอเทปที่ใช้กันอยู่ในวงการศึกษา นั้น เรายินยมใช้วิดีโอเทปที่ใช้แถบเทปซึ่งมีความกว้างเพียง 1/2 นิ้ว เท่านั้น ซึ่งช่วยให้การบันทึกและการถ่ายทำประหยัดกว่ามากมาย ในปัจจุบันนี้สามารถใช้เทปขนาด 1/2 นิ้ว บันทึกด้วยวิธีการที่ถูกตองนำออกในรายการของสถานีโทรทัศน์ได้แล้ว

ในการนำเอาวิดีโอเทปเข้ามาใช้ในวงศึกษานั้น มีทั้งที่ผลิตและบันทึกรายการเอง และ ประเภทที่ซื้อวิดีโอเทปที่เขาผลิตมาเป็นม้วนแล้วนำมาเปิด หรือจากการเลือกกรรมการศึกษา จากโทรทัศน์เพื่อนำมาใช้ประกอบการสอน ประโยชน์ของวิดีโอเทปอาจกล่าวได้เป็นข้อๆ ดังต่อไปนี้

1. การบันทึกรายการจากโทรทัศน์ เมื่อเห็นว่ามามีรายการใดศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ก็จะเลือกบันทึกรายการนั้นๆ เอาไว้ลงในม้วนเทปเปล่า และนำมาเปิดในช่วงเวลาที่ทำการสอน วิธีนี้เป็นวิธีการที่ประหยัดที่สุดและลงทุนน้อยที่สุด แต่ก็มีข้อจำกัดที่สำคัญคือรายการที่อยู่ในรายการของสถานีโทรทัศน์ธุรกิจนั้น ที่มีประโยชน์ต่อการศึกษามีจริง ๆ มีน้อยมาก

2. การผลิตรายการขึ้นเอง โดยการจักเป็นห้องสตูดิโอสำหรับบันทึกรายการเอง ซึ่งต้องมีการลงทุนด้วยเงินจำนวนมาก ในรูปแบบของห้องสตูดิโอที่เล็กที่สุดจะต้องมีกล้องถ่ายโทรทัศน์ 1 กล้อง ไมโครโฟนที่มีความไวมากๆ ระบบไฟที่ใช้ในการให้แสงสว่าง เครื่องเล่นจานเสียง อุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการจัดทำเป็นฉาก ฯลฯ นอกจากนั้นยังจะต้องมีบุคคลที่มีความชำนาญในหลายๆ ด้าน เช่น การกำกับบท การกำกับการแสดง การกำกับเวที การกำกับแสง และระบบเสียง นอกจากนั้นยังจะต้อง ผู้แสดง ผู้ควบคุมกล้องโทรทัศน์ ผู้ควบคุมระบบต่างๆ ในห้องควบคุม ฯลฯ ซึ่งในการนี้จำเป็นจะต้องใช้งบประมาณกว่า 1 ล้านบาทขึ้นไป

3. ห้ามวางวิดีโอเทปมาเปิดดูเอง การห้ามวางเทปมาเปิดดูเองเป็นวิธีการที่ง่ายกว่าแบบอื่นๆ ทั้งสิ้น โดยมีเฉพาะเครื่องวิดีโอเทปเพียง 1 เครื่อง ส่วนม้วนเทปนี้อาจหาซื้อได้จากแหล่งจำหน่ายโดยทั่วไป ซึ่งขณะนี้ก็มีผู้ผลิตวิดีโอเทปออกจำหน่ายเช่นเดียวกับวงกมเทปตลับบันทึกเสียงเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานหลายแห่งได้จัดม้วนวิดีโอเทปไว้สำหรับสมาชิกหรือผู้ที่สนใจยืมไปใช้ได้ เช่น ยูนิส สถาบันโทรทัศน์ต่างๆ ฯลฯ บางชนิดก็อาจจะสั่งจากต่างประเทศได้

นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานบางแห่งได้ผลิตวิดีโอเทปขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์แก่โรงเรียนในสังกัดของตน เช่น กรมวิชาการ กรมฝึกหัดครู และ กรมอาชีวศึกษา ฯลฯ

ประโยชน์ของวิดีโอเทป

วิดีโอเทปที่ใส่ประโยชน์อยู่ในขณะนี้ อาจกล่าวสรุปเป็นข้อๆ ได้ดังนี้คือ

1. บันทึกการสาธิตที่น่าสนใจจากโทรทัศน์แล้วนำมาเปิดให้นักเรียนดูในช่วงเวลาเรียนในห้องเรียน โดยประกอบการสอนในวิชาต่างๆ

2. บันทึกการสาธิตจากการบรรยายของอาจารย์ต่างๆ โดยบันทึกการเอาไว้นำมาประกาศิตให้นักศึกษามาฟังตามวันและเวลาที่กำหนดให้

3. บันทึกบทเรียนเป็นโปรแกรม โดยใช้คู่มือประกอบการสอนในวิชาต่างๆ นำมาสอนโดยเปิดโอกาสให้นักศึกษามีโอกาสได้ฝึกทักษะในช่วงเวลาที่เหมาะสม

4. ใส่ประโยชน์สำหรับนักศึกษาที่มีความประสงค์ที่จะศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองก็สามารถมาใช้บริการจากห้องสมุดได้ เป็นต้น

โทรทัศน์การศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีลักษณะเป็นมหาวิทยาลัยเปิด หรือ คลาควิชา ทำให้มีผู้ที่ไปหาความรู้ทั้งผู้ที่เพิ่งจบการศึกษามาใหม่ๆ และผู้ที่ได้จบการศึกษามาแล้วเป็นเวลานาน แต่ยังคงต้องการความรู้เพิ่มเติม มาสมัคร เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงและแม้วันจะมีจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ความเป็นมาของโทรทัศน์การศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๑๔ กำหนดให้มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นสถานับการศึกษาและวิจัยแบบคลาควิชา รับนักศึกษาโดยไม่มีการสอบคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษา จากการที่มหาวิทยาลัยได้เปิดโอกาสให้มีสิทธิเข้าศึกษาได้อย่างกว้างขวางนี้เอง จึงทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาหลายด้าน เช่น คุณภาพการศึกษา สถานที่เรียน การให้บริการทางด้านการเรียนการสอน และการให้สวัสดิการต่างๆ เป็นต้น จนสภามหาวิทยาลัยรามคำแหงได้มีมติให้บัณฑิตวิทยาลัย ๑ ในปีการศึกษา ๒๕๒๐ เป็นการชั่วคราว โดยทางมหาวิทยาลัยฯ ให้นำเอาสื่อการสอนประเภทต่างๆ เช่น วิดีโอ โทรทัศน์ และ สิ่งพิมพ์ เข้ามาใช้แทนการบรรยายในชั้นเรียน เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถศึกษาด้วยตนเอง โดยอยู่ที่บ้านและไม่ต้องมามหาวิทยาลัย

การบรรยายคำสอนของมหาวิทยาลัยรามคำแหงทางโทรทัศน์ในปีการศึกษา ๒๕๒๐ นั้น เริ่มจากรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยในสมัยนั้น (นางวิมลศิริ ชำนาญเวช) ได้ติดต่อ อ.สม.ท. ของเวลาออกอากาศรายการของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ๔ (ขณะนั้นตั้งอยู่ที่บางลำพู) ทุกวันจันทร์ - ศุกร์ (เว้นวันหยุดราชการ) วันละ ๑ ชั่วโมง โดยให้สถานีทำการแพร่ภาพก่อนเวลาปกติเป็นเวลา ๑ ชั่วโมง ระหว่างเวลาประมาณ ๑๕.๒๐ ถึง ๑๖.๒๐ น. ซึ่งมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้ทำการสอนเป็นครั้งแรกในวันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ โดยบรรยายในกระบวนวิชาที่ต้องอาศัยทักษะ หรือการปฏิบัติทดลองเป็นความจำเป็นอันคัมแรก รวมทั้งหมด ๑๐ วิชา ทั้งนี้บรรยายวันละ ๒ วิชา ๆ ละ ๓๐ นาที จนถึงปัจจุบันนี้ (แตกต่างกันเฉพาะตรงที่ปัจจุบันบรรยายวันละ ๑ วิชา เวลา ๕๕ นาที)

ต่อมาในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๒๓ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ไม่สามารถ
ดำเนินการ เปิดวิทยาเขตไทรทศน์ ๑ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จึงได้ติดต่อขอเช่าเวลา
ออกอากาศเพิ่มเติมจากสถานีโทรทัศน์ ช่อง ๙ สี วันละ ๔ ชั่วโมง ทุกวันจันทร์-ศุกร์
เว้นวันหยุดราชการ ในอัตราค่าเช่าชั่วโมงละ ๙,๕๐๐ บาท โดยเริ่มทำการบรรยายตั้งแต่วันที่
๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๓ เป็นต้นมา ทั้งนี้ทางมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้จัดบรรยาย
วันละ ๔ วิชา วิชาละ ๕๕ นาที พักเปลี่ยนช่วงการบรรยายคาบละ ๕ นาที โดยทางสถานี
ได้ทำการถ่ายทอดสัญญาณผ่านดาวเทียม ไปยังสถานีเครือข่ายทั่วประเทศอีก ๕ สถานี
ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๒๓ เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ เป็นต้นไป สถานีได้เพิ่มเครือ
ข่ายอีก ๒ สถานีในภาคใต้ (คือที่หาดใหญ่ และ สุราษฎร์ธานี)

มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้ให้ความสำคัญในการใช้โทรทัศน์ในการสอนเป็นอย่างมาก
เพราะได้ใช้สถานีโทรทัศน์ในกรุงเทพฯ ถึง ๒ สถานี และยังมีภาพของสถานี
ไปได้ไกลมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานีโทรทัศน์ช่อง ๙ ซึ่งมีเครือข่ายทั่วประเทศ ในการ
ถ่ายทอดผ่านดาวเทียมนี้ มีผู้ชมกว่า ๓๐ ล้านคนที่สามารถชมรายการของสถานีโทรทัศน์ช่อง
๙ ได้ นับเป็นก้าวที่สำคัญของประวัติศาสตร์ในวงการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่อาศัยสื่อมวล
ชนเพื่อการ เรียนการสอนในประเทศไทย

การดำเนินงานการบรรยายทางโทรทัศน์

ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๒๓ ทางมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้มอบหมาย
ให้รองอธิการฝ่ายวิชาการ เป็นผู้รับผิดชอบในแง่นโยบายทางด้านการดำเนินงาน ส่วนในการดำเนินงานนั้น อาจสรุปได้ดังนี้

๑. กระบวนวิชาที่ออกอากาศ เป็นวิชาที่เรียนในชั้นปีที่ ๑ เป็นหลัก (ทางของ ๙)
ส่วนวิชาปีที่ ๒ - ๔ ให้จัดบรรยายทางช่อง ๙ ไม่มีการจัดสรรโควตาของแต่ละคณะ แต่ได้
อาศัยความจำเป็นของคณะเป็นเบื้องต้น

๒. แผนผังรายการ ขึ้นอยู่กับจำนวนสัปดาห์ในภาคเรียนนั้นๆ ว่ามีกี่สัปดาห์
และ จำนวนครั้งที่ได้รับการจัดสรรแล้วคือวิชา สำหรับในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๒๓
ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ๙ สี ได้จัดบรรยายค่าสอน ๒๔ วิชา วิชาละ ๑๔ ครั้ง จำนวน ๑๔

วิชา และ วิชาละ ๔ ครั้ง จำนวน ๔-วิชา ทั้งนี้มีรายการไขปัญหาวิชาการสัปดาห์เว้นสัปดาห์ เป็นเวลา ๔๔ นาที อีกด้วย โดยวิชาที่มีการบรรยาย ๑๔ ครั้งให้มีการบรรยายทุกสัปดาห์ ส่วนวิชาที่มีการบรรยาย ๔ ครั้ง ให้มีการบรรยายสัปดาห์เว้นสัปดาห์

ส่วนที่สถานีโทรทัศน์ช่อง ๕ สี ได้จัดบรรยายทั้งหมด ๖ วิชา โดยจัดบรรยายวิชาละ ๑๔ ครั้ง ๔ วิชา และ บรรยาย ๔ ครั้ง ๒ วิชา และในการจัดแบ่งจำนวนครั้งนั้น วิชาที่มีการบรรยาย ๑๔ ครั้ง โดยเฉพาะทางช่อง ๕ นั้น ส่วนใหญ่เป็นวิชาที่เกี่ยวกับเนื้อหาการคำนวณ การทดลอง การปฏิบัติ การสาธิต วิทยาศาสตร์ หากเป็นวิชาทางสังคมศาสตร์ วิชาเหล่านั้นจะต้องมีเนื้อหาเป็นพิเศษ และวิชาที่จัดการบรรยาย ๔ ครั้งนั้น ส่วนใหญ่มีเนื้อหาทางกฏหมาย รัฐศาสตร์ ศิลปะ ภาษาไทย การใช้ห้องสมุด สำหรับทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ๕ ก็ใช้เกณฑ์คล้ายคลึงกัน แต่เป็นวิชาปีที่ ๒ - ๔

หมวดวิชาที่จัดการบรรยายทางโทรทัศน์ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๒๓

๑. การบัญชี ๒ วิชา	๒. โสภทัศน์ศึกษา ๑ วิชา
๓. เกษี ๑ วิชา	๔. ศิลปะ ๑ วิชา
๕. เศรษฐศาสตร์ ๔ วิชา	๖. ภาษาอังกฤษ ๓ วิชา
๗. ภูมิศาสตร์ ๑ วิชา	๘. ประวัติศาสตร์ ๑ วิชา
๘. กฎหมายเบื้องต้น ๔ วิชา	๑๐. การใช้ห้องสมุด ๑ วิชา
๑๑. คณิตศาสตร์ ๑ วิชา	๑๒. คนตรี ๑ วิชา
๑๓. จิตวิทยา ๑ วิชา	๑๔. รัฐศาสตร์ ๑ วิชา
๑๕. ปรัชญา ๒ วิชา	๑๖. วิทยาศาสตร์ทั่วไป ๑ วิชา
๑๗. สังคมวิทยา ๒ วิชา	๑๘. ภาษาไทย ๑ วิชา
๑๙. ไขปัญหาทางวิชาการ ๑ รายการ	

๓. การประสานงานกับศูนย์บรรยาย หน่วยงานอิสระวิทยุและโทรทัศน์การศึกษา สังกัดสำนักงานอธิการบดี เป็นผู้ดำเนินงาน โดยมอบให้ฝ่ายธุรการรับผิดชอบในเรื่องการติดต่อขอในการบรรยายในเรื่องวันเวลาไปบรรยาย การ เบิกค่าพาหนะ และอื่นๆ

ฝ่ายผลิตรายการ รับผิดชอบในเรื่อง สคริปต์รายการ สื่อการสอนที่จำเป็นต่อการบรรยาย ในแต่ละครั้ง ซึ่งจำเป็นทั้งข้อไขแผนภูมิ ภาพประกอบ สไลด์ ฟิล์มสคริปต์ ภาพยนตร์ แผนที่ หุ่นจำลอง ของจริง ฯลฯ ซึ่งในบางครั้ง ฝ่ายผลิตจะต้องทำหน้าที่ผลิตให้ หรือบางครั้งต้องช่วยในการติดต่อบริษัทหรือจัดหาให้ รวมทั้งการประสานงานกับสถานีในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตรายการ ส่วนฝ่ายเทคนิค รับผิดชอบในการประสานงานระหว่างผู้บรรยาย ฝ่ายผลิตรายการ และ ทางสถานีออกอากาศ

ในงานของการปฏิบัติงาน ฝ่ายผลิตรายการจะต้องประสานงานอย่างใกล้ชิดกับทุกฝ่าย เพื่อให้การออกอากาศแพร่ภาพเป็นไปด้วยความเรียบร้อย โดยเฉพาะการติดตามสคริปต์จากผู้บรรยาย การเตรียมสไลด์ทัศนวิสัยต่างๆ โดยมีแผนปฏิบัติงานโดยสรุปคือ ผู้บรรยายจะต้องส่งสคริปต์ล่วงหน้า ๑ - ๒ สัปดาห์ ฝ่ายผลิตรายการจะเป็นผู้ที่ให้คำแนะนำเพิ่มเติมในการใช้โทรทัศน์ให้คุ้มค่ากับเวลาและค่าใช้จ่ายที่เสียไป ในแง่ของการบรรยายทางโทรทัศน์เป็นเรื่องของการให้เห็นภาพใ้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ จากนั้นก็จะดำเนินการพิมพ์สคริปต์และพร้อมกันนั้นก็ผลิตสไลด์ทัศนวิสัยต่างๆ ที่จำเป็นทั้งข้อไข จากนั้นก็จะเชิญอาจารย์ผู้บรรยายมาตรวจสอบสคริปต์และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ต้องใช้ในการสอน ประสานงานกับฝ่ายเทคนิค และทางสถานีก่อนออกอากาศ ส่วนสถานีนั้นฝ่ายเทคนิคจะต้องประสานงานกับทางสถานี ในการจัดเตรียมฉากและอุปกรณ์ต่างๆ ที่ต้องใช้ในขณะที่ออกอากาศ เพราะเป็นรายการสด

๔- รูปแบบของการบรรยายทางโทรทัศน์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ในการบรรยายทางโทรทัศน์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ใ้ทำการบรรยายในลักษณะของการบรรยายคำสอน ในลักษณะของการสอนแบบการสอนในชั้นเรียนโดยตรง เป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือสอนตามตำราเรียน ซึ่งอาจสรุปรูปแบบที่กำลังดำเนินการอยู่ในปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ได้ดังนี้

๑. บรรยายคนเดียว โดยอาศัยลักษณะการบรรยายเหมือนกับที่มหาวิทยาลัยทางโทรทัศน์วงจรมติ เพียงแค่ว่าพักเวลาการเขียนกระดานเป็นแผนภูมิที่ใ้เตรียมเขียนไว้ล่วงหน้า ส่วนใหญ่เป็นวิชาที่มีเนื้อหาทางสังคมศาสตร์ หรือการบรรยายนั้นอาจมีภาพประกอบ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นสไลด์ และน้อยครั้งที่ใ้ใช้ภาพยนตร์ประกอบ

๒. แบบสนทนา ลักษณะไม่ได้แตกต่างไปจากการบรรยายเพียงคนเดียวเท่าใดนัก เพียงแต่ป้องกันความน่าเบื่อหน่ายในเนื้อหา โดยมีอาจารย์ ๒ ท่านมานั่งสนทนากัน อาจจะเป็นในรูปแบบที่ให้ความรู้ร่วมกัน หรือคนหนึ่งเป็นพิธีกรและอีกคนหนึ่งเป็นวิทยากร อุปกรณ์ประกอบการสอนก็เช่นเดียวกับแบบแรก

๓. แบบอภิปราย เป็นแบบที่พัฒนามาจากแบบที่ ๒ ขึ้นมาอีกขั้นหนึ่ง ครึ่งที่ให้นักศึกษาได้ทั้งทัศนะในเรื่องเดียวกันจากวิทยากร ๒ ท่านขึ้นไป หรือบางครั้งวิทยากรก็คืออาจารย์ผู้สอนนั่นเอง การเชิญวิทยากรจากภายนอกนั้นมีน้อยมาก และท่านที่มาบรรยายต่างก็บรรยายในความรู้คนละส่วนกัน อุปกรณ์การสอนคล้ายกับแบบแรก

๔. แบบทดลอง สวทิต แสดงของจริง การบรรยายตามลักษณะนี้ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับวิชาทางวิทยาศาสตร์ หรือวิชาที่ต้องปฏิบัติให้ดูจึงจะเข้าใจ เช่น วิชาทางสัตวศาสตร์ หรือการแสดงของวิชาดนตรี

๕. แบบละครและหุ่น เป็นการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในแง่ของการให้การศึกษามากขึ้นอีกแบบหนึ่ง โดยไม่จำกัดว่าผู้เรียนจะมีความรู้มากน้อยเพียงใด ภายหลังจากการชมละครและหุ่นแล้ว ผู้ชมจะต้องสรุปแนวความคิดเอาเอง เป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้รู้จักคิดและเลือกรูปแบบที่ไม่จำเจจนเกินไป ต้องอาศัยความชำนาญเป็นพิเศษพอสมควร เพราะจะต้องใช้ผู้ร่วมรายการจำนวนมาก หากควบคุมไม่ดีอาจมีการผิดพลาดได้เพราะเป็นรายการสด

๖. แบบห้องเรียนจำลอง เป็นการสร้างสถานการณ์ให้ผู้ชมคล้อยตาม เหมือนกับว่ากำลังนั่งเรียนอยู่ในห้องเรียนจริง เพื่อดึงดูดความสนใจและเกิดบรรยายกาศในการชมรายการมากขึ้น แต่จะมีปัญหาครั้งที่ผู้เข้าร่วมรายการจำลองสถานการณ์ ไม่ค่อยมีบทบาทอย่างจริงจังในการซักถามและออกความคิดเห็น ซึ่งความคิดเห็นนั้นๆ อาจจะถูกหรือผิดก็ได้ โดยเป็นไปอย่างธรรมชาติเหมือนกับการเรียนภายในห้องเรียน ถ้าหากคอมมิคอาจารย์จะเป็นผู้ที่แก้ไขหรือบอกสิ่งที่ถูกต้องให้ ซึ่งดีกว่าการจำลองแบบให้มีคนเข้าไปนั่งแล้วให้กล้องจับให้เห็นภาพเฉยๆ ในกรณีจัดรายการสดสำหรับรายการนี้ หากเปิดโอกาสให้นักศึกษาที่รับชมในขณะนั้น ได้มีโอกาสโทรศัพท์เข้าไปถามปัญหาได้ ก็จะช่วยให้การเรียนการสอนแบบจำลองสถานการณ์นี้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาและข้อเสนอแนะสำหรับโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง
นั้นพอสรุปเป็นข้อข้อได้ดังต่อไปนี้

(๑) ปัญหาของนักศึกษาที่ชมรายการและการแก้ไขปัญหา

๑. การเตรียมเพื่อชมรายการ นักศึกษาไม่ค่อยอ่านคำรามาล่วงหน้า โดยเข้าใจ
ว่าอาจารย์จะท่องบรรยายเหมือนที่มหาวิทยาลัย เมื่ออาจารย์บรรยายเร็วและข้ามบางตอน
ไป ทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาและเกิดความเบื่อหน่ายที่จะชม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบรรยาย
ที่มีผู้บรรยายเพียงคนเดียว

วิธีการแก้ไข ควรจัดทำคู่มือรับชมรายการและมีคำแนะนำเกี่ยวกับกิจกรรมก่อน
การรับชม ขณะรับชม และ ภายหลังการรับชม ในคู่มือรับชมควรมีเนื้อหาข้อๆ ที่จะบรรยาย
ให้ด้วย

๒. ไม่มีเครื่องรับโทรทัศน์ บางครั้งนักศึกษาไม่มีเครื่องรับโทรทัศน์ จำเป็น
ต้องไปขอชมจากเครื่องรับโทรทัศน์ของผู้อื่น ซึ่งเจ้าของเครื่องไม่พอใจเพราะเปลืองไฟและ
ต้องการชมรายการมันเหิงมากกว่า

วิธีการแก้ไข ในกรณีที่เป็นนักศึกษาอยู่ต่างจังหวัด มหาวิทยาลัยอาจขอความร่วมมือจาก
ศูนย์บริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัย ในการ เปิดเครื่องรับโทรทัศน์ให้ชม
หรือบันทึกภาพลงในวิดีโอเทปแล้วส่งไปไว้ที่ศูนย์ หรืออาจจะขอความร่วมมือจากสถานการ
ศึกษา ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นระดับอุดมศึกษาทุกจังหวัด เช่น โรงเรียนประจำจังหวัดเป็น
ผู้เปิดให้ชม โดยมหาวิทยาลัยออกค่าเครื่องรับและค่ากระแสไฟฟ้าให้เท่าที่จำเป็น และใน
กรณีต่างจังหวัดนั้นๆ มีนักศึกษามากพอสมควร นักศึกษาอาจรวมตัวกันเองเพื่อรับชม ณ บ้าน
ใครบ้านหนึ่ง แล้วช่วยกันจ่ายค่ากระแสไฟฟ้าให้เจ้าของเครื่องรับ และเมื่อจบการบรรยาย
แล้ว ยังสามารถซักถามหรืออภิปรายกันเอง พร้อมทั้งช่วยกันศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้อีก
ด้วย

ส่วนในกรณีที่นักศึกษายู่ในกรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยควรจัดห้องบรรยายขนาดใหญ่

ถ่ายหอคีให้นักศึกษาโคลัมเบียเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๑ - ๖๒ ที่ฝ่ายโสตทัศนศึกษาของหอสมุดกลางของมหาวิทยาลัยเคมบริกาอยู่ช่วงหนึ่ง

(๒) ปัญหาของ ผู้บรรยายและการแก้ไข

๑. ประสบการณ์ของอาจารย์ ผู้บรรยายส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ในการบรรยายทางโทรทัศน์มาก่อน และการมอบภาระทั้งหมดก็ให้กับผู้บรรยายในการเตรียมเนื้อหาและอุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการบรรยาย ทำให้เกิดความน่าเบื่อหน่าย ทั้งนี้เนื่องมาจากอาจารย์แต่ละท่านต่างก็มีภาระในการสอน และหน้าที่อื่นๆ ที่มหาวิทยาลัยมอบหมายมากมายอยู่แล้ว ทำให้ไม่มีเวลาเขียนสคริปต์รายการ

ข้อเสนอแนะ อาจทำได้ในกรณีต่างๆ ดังต่อไปนี้

ก. ควรมีการอบรมครูทางโทรทัศน์เป็นรุ่นๆ โดยขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ที่มีความรู้ในเรื่องการออกรายการโทรทัศน์ เช่น วิทยากรจากสถานีโทรทัศน์ วิทยากรจากโรงเรียนการประชาสัมพันธ์ วิทยากรทางโสตทัศนศึกษา ฯลฯ เป็นผู้ให้การอบรม

ข. จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการให้อาจารย์ ควรมีการเตรียมงานล่วงหน้าเป็นภาคเรียนไป ว่าภาคเรียนหน้าใครจะเป็นผู้บรรยายแล้วเตรียมตัวเสียให้พร้อมตั้งแต่ภาคนี้

ค. ในการเขียนสคริปต์รายการทางโทรทัศน์นั้น ควรมอบหมายให้นักเทคโนโลยีทางการศึกษา หรือ นักโสตทัศนศึกษา เป็นผู้กำหนดสื่อที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอน รูปแบบของวิธีบรรยายเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และจัดส่งให้อาจารย์เจ้าของวิชาได้พิจารณา ก่อน หลังจากนั้นจึงทำการแก้ไขดัดแปลงให้เหมาะสม ควรมีเวลาให้อาจารย์ได้ทำการซ้อมบ้างหากเป็นไปได้

ง. ผู้บรรยายทางโทรทัศน์ไม่จำเป็นต้องเป็นเจ้าของวิชาเสมอไป ทั้งนี้เพราะบางครั้ง เจ้าของวิชาที่สอนในมหาวิทยาลัยมีงานมากจนล้นมืออยู่แล้ว ไม่มีเวลาที่จะมาเตรียมตัวซึ่งต้องใช้เวลามาก ฉะนั้นเจ้าของวิชาควร เป็นเพียงผู้กำหนดเนื้อหาและจุดมุ่งหมายในเชิงพฤติกรรม และควบคุมบทโทรทัศน์ให้เป็นไปตามเนื้อหาที่ต้องการ ทั้งนี้อาจเชิญวิทยากรภายนอกที่เชี่ยวชาญมาบรรยายในขอบเขตที่กำหนด จะทำให้รายการน่าดูมากยิ่งขึ้นเพราะน่าตา

ไม่ซ้ำกันจนกว่าเมื่อ

๑. ผู้บรรยายทางโทรทัศน์ควรจะมีการเลือกเฟ้นกันคิดว่าเหมาะสมเพียงใดรวมทั้งบุคลิก การใช้ภาษา และการดำเนินรายการให้น่าสนใจด้วย

๒. ค่าตอบแทนผู้บรรยาย ปัจจุบันค่าตอบแทนให้ในลักษณะเป็นค่าพาหนะครั้งละ ๔๐๐ บาท ไม่ว่าจะมีส่วนร่วมออกรายการกี่ครั้งก็ตาม ซึ่งดูเหมือนจะไม่เป็นธรรมสำหรับผู้บรรยายและผู้ร่วมรายการท่านอื่นๆ ซึ่งบางคนพยายามจะทำรายการให้ดีที่สุดต้องยอมเสียค่าใช้จ่ายส่วนตัวไปจำนวนมาก ค่าตอบแทนควรจะกำหนดในลักษณะรายการละไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท ตามระเบียบของกระทรวงการคลัง ซึ่งจะแบ่งแยกลงไปว่าผู้เขียนบทควรได้เท่าใด วิทยากรได้คนละเท่าใด รวมถึงผู้ร่วมแสดงหากรายการนั้นเป็นการแสดง หรือคำวิจารณ์ (ซึ่งในระเบียบของมหาวิทยาลัยสุโขทัยฯ ให้นำไปดัดแปลงให้เกิดความเป็นธรรมยิ่งขึ้น) เพราะในรายการแต่ละครั้งอาจมีค่าเตรียมตัวมากและเสียค่าใช้จ่ายไม่น้อยทีเดียว

ข้อเสนอแนะ ควรพิจารณาค่าตอบแทนผู้บรรยายใหม่ เป็นค่าตอบแทนในการผลิตรายการแต่ละรายการ และให้เบิกจ่ายตามความเป็นจริง โดยมีหลักฐานการเงินอย่างถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ

(๑) ปัญหาฝ่ายผลิตรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา

๑. อาจารย์ส่งสคริปต์ล่าช้าเกินไป ทำให้ฝ่ายผลิตสื่อการสอนผลิตไม่ทัน และสคริปต์ไม่มีรายละเอียดพอ ทำให้ฝ่ายสถานีศึกษาไม่ถูก

ข้อเสนอแนะ ควรกำหนดเป็นคณะผู้ผลิตวิชานั้นๆ ในการให้คำปรึกษาแก่อาจารย์ว่าเนื้อหาตอนใดควรจะใช้วิธีการใดจึงจะเหมาะสม รวมถึงรูปแบบและสื่อต่างๆ หากสามารถเตรียมการก่อนการออกอากาศได้พร้อมทุกอย่าง อย่างน้อยอีก ๒ สัปดาห์ (เตรียมการล่วงหน้า ๑ เดือน) โดยฝ่ายผลิตรายการจะต้องมีเจ้าหน้าที่อย่างเพียงพอในการร่วมมือให้คำแนะนำในแต่ละหมวดวิชา

๒. แผนภูมิเขียนตัวเล็กเกินไปทำให้ให้นักศึกษาอ่านไม่ออก และสถานีไม่ค่อยชัด ภาพให้ชัดเจน

ข้อเสนอแนะ หากจะเปลี่ยนวิธีเขียนตัวอักษรให้โตขึ้นและมากขึ้น จะได้อ่านมากกว่าไปแออัดอยู่ในแผนเดียวกัน หรือจะใช้วิธีหาอุปกรณ์สมัยใหม่ทางอีเลคโทรนิคส์พิมพ์ออกมาเลย หรือใช้เล็กเตอร์เพรสหากมีทุนดำเนินการอย่างเพียงพอ

๑. การออกรายการสคห่าให้มีข้อผิดพลาดหลายอย่าง ทำให้เสียบรรยากาศของการชม ควรบันทึกเป็นวิดีโอเทปหรือเทปโทรทัศน์ก่อนที่จะส่งไปออกอากาศจะเหมาะสมกว่า

ข้อเสนอแนะ หราบว่าทางมหาวิทยาลัยกำลังดำเนินการสร้างสตูดิโอของตนเองอยู่ และจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นไว้ใช้ หากทุกอย่างเรียบร้อยก็จะสามารถนำรายการที่บันทึกเป็นเทปโทรทัศน์มาแล้วมาคัดก็จะได้รายการที่กระชับยิ่งขึ้น

(๔) ปัญหาของทางสถานีเกี่ยวกับโทรทัศน์เพื่อการศึกษา

๑. สถานีมีปัญหารื่องการจัดทำรายการสค เพราะผู้กำกับต่างๆ ไม่ค่อยมีเวลาให้เต็มที่ และมุงกล้องจำกัด ฉากก็ซ้ำซากและจำเจอยู่ทุกๆ วิชา

ข้อเสนอแนะ มหาวิทยาลัยควรเร่งจัดทำรายการบันทึกเทปส่งไปออกอากาศสำหรับการแก้ไขปัญหานี้ ทั่วประเทศสำนักงานของทางมหาวิทยาลัยควรเอาใจใส่ประสานงานกับทางสถานีให้ใกล้ชิดกว่านี้ เพื่อจะไต่ถามความผิดพลาดต่างๆ ลงไปได้อีก และหากทางมหาวิทยาลัยมีค่าใช้จ่าย ก็ควรมอบให้สถานีจัดเปลี่ยนฉากให้ฉับไปจากเดิม และการจัดทำสคริปต์ก็ควรละเอียดรอบคอบยิ่งขึ้น เพื่อที่จะได้รับความสนใจจากผู้ชมมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม

๒. ความสัมพันธ์ของทางสถานีโทรทัศน์กับทางมหาวิทยาลัยดูเหมือนจะน้อยเกินไป ผู้บริหารของทางมหาวิทยาลัยและผู้บริหารของทางสถานีควรหาโอกาสมาพบและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันมาก ก็จะช่วยงานที่เข้าร่วมกันอยู่ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ ควรมีการพบปะสังสรรค์ในทำนอง เลี้ยงขอบคุณในโอกาสอันควร

จะช่วยให้เกิดความเข้าใจอันดีซึ่งกันและกัน และทั้งยังเป็นประโยชน์ในแง่ของการประชาสัมพันธ์ด้วย

(๕) ข้อเสนอแนะต่อทางมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ทางมหาวิทยาลัยควรจะดำเนินงานดังต่อไปนี้คือ

๑. โครงสร้างการบริหารงาน มหาวิทยาลัยควรจะได้มีการปรับปรุง โดยการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน โดยแบ่งการบริหารเป็นระดมทุนการแบ่งส่วนราชการ ทั้งนี้เพื่อความคล่องตัวและประสิทธิภาพของการใช้สื่อมวลชน เพื่อให้ได้เข้ามามีบทบาทในการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย เช่น เป็นหน่วยงานอิสระ โดยรับเงินงบประมาณสนับสนุนจากงบคลังและงบรายได้ของมหาวิทยาลัย ทั้งอนุญาตให้หารายได้เลี้ยงตัวเองในเชิงรัฐวิสาหกิจ พร้อมทั้งมีทุนอุดหนุนการวิจัย การกุศล และรับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ

๒. วิทยากรและผู้เชี่ยวชาญ ทางมหาวิทยาลัยควรมีการขยายแนวความคิดให้กว้างขวาง โดยการเชิญผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อมวลชน จากโรงเรียนการประชาสัมพันธ์ สถานีโทรทัศน์ต่างๆ มหาวิทยาลัยเปิดทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ฯลฯ เพื่อช่วยวางแผนหลักหรือแผนแม่บทในการพัฒนาการใช้สื่อมวลชน เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัย อาจจะเชิญมาเป็นวิทยากรหรือกรรมการร่วมก็ได้ รวมทั้งการขอตัวผู้เชี่ยวชาญของประเทศต่างๆ มาฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย

๓. พัฒนาตำราเรียน มหาวิทยาลัยควรพัฒนาตำราเรียนให้อยู่ในระบอบที่สามารถให้นักศึกษาเรียนด้วยตนเองได้ โดยมีลักษณะเป็นตำราสำเร็จรูป มีแบบฝึกหัด คู่มือกิจกรรมต่างๆ ข้อเสนอแนะก่อนชมรายการ และ หัวข้อที่จะใช้ในการอภิปรายภายหลังชมรายการ นอกจากนั้นมหาวิทยาลัยควรจัดการถอดเทปการบรรยายในวิชาต่างๆ จำหน่ายเอง แทนที่จะปล่อยให้บุคคลภายนอกแอบไปดำเนินการแล้วทางมหาวิทยาลัยไม่สามารถจัดการให้อยู่ในระเบียบได้ ในการจัดจำหน่ายเทปคำบรรยายนี้อาจเข้าเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย หรืออาจเป็นค่าใช้จ่ายของหน่วยงานวิทยุโทรทัศน์ก็ได้ ซึ่งจะช่วยให้มหาวิทยาลัยไม่ต้องเอาเงินส่วนอื่นๆ มาเป็นค่าเช่าสถานีซึ่งต้องใช้เงินจำนวนมากอยู่แล้ว

๔. เจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน มหาวิทยาลัยควรรับนักโศกทัศน์ศึกษาเข้ามามีบทบาทในการช่วยเหลืออาจารย์ในการผลิตรายการ เพื่อให้รายการต่างๆ มีความน่าสนใจมากขึ้น โดยมีอุปกรณ์ประกอบการบรรยายให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

๕. ผลของการบรรยาย ทางมหาวิทยาลัยฯ ควรทำการวิจัย หรือสำรวจการบรรยายทางโทรทัศน์ว่าได้ผลมากน้อยเพียงใด แล้วควรจะเป็นผลของการรับชมในแต่ละวิชา โดยมีการส่งแบบสอบถามไปยังนักศึกษาที่รับชมตามบ้าน ทั้งในค่านเนื้อหาวิชา เทคนิคในการเสนอรายการ และ อุปกรณ์ต่างๆ ที่นำมาใช้ประกอบ เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงตนเองของอาจารย์ผู้สอน และ ผู้ร่วมงานต่อไป

(๖) ข้อเสนอแนะทางด้านการจัดการรายการ

ในการดำเนินงานทางด้านการจัดการรายการวิทยุโทรทัศน์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ควรดำเนินงานในเรื่องต่อไปนี้

๑. การจัดประชุมร่วม ระหว่างผู้บริหารงานทางค่านวิทยุโทรทัศน์ อาจารย์เจ้าของวิชา และ คณะผู้จัดทำรายการ เพื่อกำหนดเนื้อหา แนวความคิด และ เนื้อหาย่อยในแต่ละวิชา โดยจัดเป็นกลุ่มวิชา เช่น กลุ่มวิชารัฐศาสตร์และการเมืองไทย ซึ่งประกอบด้วยวิชารัฐศาสตร์ทั่วไป การเมืองและการปกครองไทย ฯลฯ โดยนักวิชาการไปกำหนดเนื้อหาย่อย นักโศกทัศน์ศึกษากำหนดสื่อการสอน โดยใช้เวลาเขียนเนื้อหาประมาณ ๑ เดือน พร้อมทั้งกำหนดสื่อการสอน และกิจกรรมที่เสนอแนะ

๒. จัดทำตัวราวส่วเรื่งรูป มีลักษณะเป็นตัวราวเพื่อใ้เรียนกับรายการวิทยุโทรทัศน์โดยเฉพาะ ประกอบด้วยคู่มือการรับชม แบบฝึกหัดหรือฝึกปฏิบัติ เพื่อนำออกจำหน่ายแก่นักศึกษาโดยทั่วไป

๓. บทวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งจะประกอบด้วยเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละช่วงเวลา สื่อการสอนที่จะใช้ และ กิจกรรมที่จะจัดในแต่ละตอน ควรจะมีการพิจารณาร่วมกัน ระหว่างอาจารย์เจ้าของวิชาซึ่งจะเป็นผู้ออกรายการ นักโศกทัศน์ศึกษา นักวัดผลการศึกษา อาจารย์ผู้ชำนาญในเรื่องวิธีสอน ฯลฯ ร่วมกันคิดแบบของบทวิทยุโทรทัศน์เพื่อให้เหมาะสำหรับออกใน

รายการโทรทัศน์มากที่สุด โดยบางตอนอาจทำเป็นภาพยนตร์ สไลด์ โดยกำหนดรูปแบบ หรือวิธีการต่างๆ เช่น การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆ การไปด้วยสไลด์หรือภาพยนตร์ จากสถานที่จริงๆ วิธีการที่จะเสนอรายการ อาจจะใช้ในรูปแบบที่แตกต่างกัน เช่น การอภิปราย การสาธิต การจัดห้องเรียนจำลอง การทดลอง ฯลฯ

๔. การจัดทำเป็นเทปโทรทัศน์ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาต่างๆ ในการออกรายการ ควรจัดทำเป็นเทปโทรทัศน์สำหรับออกรายการ โดยนำเอาเทคนิคต่างๆ เข้ามาช่วย เช่น บางตอนใช้ภาพยนตร์ บางตอนใช้คำบรรยายจากอาจารย์หรือพิธีกรอาชีพ บางตอนใช้สไลด์ บางตอนใช้บทสัมภาษณ์จริงๆ ซึ่งจะช่วยให้ลักษณะของรายการกระชับมากยิ่งขึ้น โดยอาศัยเทคนิคในการตัดต่อเทปโทรทัศน์ ส่วนในระยะแรกนี้อาจจะใช้ห้องจัดทำเทปโทรทัศน์ของทางสถานี ในระยะต่อไปเมื่อทางมหาวิทยาลัยมีความพร้อมมากขึ้น อาจจัดทำห้องสตูดิโอขึ้นที่มหาวิทยาลัยเองก็ได้

๕. การติดตามผล ในการสอนที่ดีควรมีลักษณะเป็น "ขบวนการสองทาง" ระหว่างอาจารย์ผู้สอน และ นักศึกษาผู้เรียน อาจจัดอาจารย์หรือเจ้าหน้าที่สำหรับทำหน้าที่ คอมพิวเตอร์ผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้สอบถามมาได้โดยทางจดหมาย หรือ ทางโทรศัพท์ หรือ ถ้านักศึกษาที่ชมรายการจากศูนย์วิทยุที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น ก็อาจจะมีวิทยากรไปประจำยัง ศูนย์ต่างๆ เพื่อทำหน้าที่คอมพิวเตอร์ หากวิทยากรท่านนั้นๆ ไม่สามารถคอมพิวเตอร์ได้ ก็อาจจะติดต่อเขามายังอาจารย์ผู้สอน เพื่อนำคำตอบไปแจ้งให้นักศึกษาที่ข้องใจได้ในโอกาสต่อไป

ด้วยวิธีการดังกล่าวนี้จะช่วยให้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของทางมหาวิทยาลัยรามีความกระชับและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น จนในที่สุดก็必将มีความสมบูรณ์ถึงขั้นจัดทำเป็นเทปโทรทัศน์ดาวจร ทั่วไประจําศูนย์วิทยุโทรทัศน์ซึ่งทางมหาวิทยาลัยได้จัดไว้ประจำในส่วนต่างๆ ของประเทศไทยต่อไป

โทรทัศน์เพื่อการศึกษาของกรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานคร (กทม.) เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานในค้ำต่าง ๆ ภายในกรุงเทพฯ นับตั้งแต่การดูแลถนนหนทาง การป้องกันน้ำท่วม การปลูกสร้างอาคาร ร้านค้าต่าง ๆ การสาธารณสุข ตลอดจนการให้การศึกษา ฯลฯ

ประวัติและความเป็นมาของโทรทัศน์เพื่อการศึกษา

โทรทัศน์เพื่อการศึกษาของกรุงเทพมหานคร ได้เริ่มขึ้นเมื่อวันจันทร์ที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๗ ทั้งแต่ครั้งยังเป็นเทศบาลนครกรุงเทพฯ จัดทำเป็นการสอนทางโทรทัศน์ส่งไปยังโรงเรียนต่างๆ ในสังกัดขณะนั้น โดยออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ๔ ของบริษัทไทยโทรทัศน์จำกัด (ปัจจุบันคือสถานีโทรทัศน์ช่อง ๔ ขององค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย) โดยรับผิดชอบในค้ำสถานีและเครื่องมือ ส่วนกระทรวงศึกษาธิการรับผิดชอบในค้ำวิชาการ และกองการศึกษาเทศบาล รับผิดชอบค้ำรายการวิทยุกระจายการ ทั่วบุคคล และ อุปกรณ์ประกอบ การสอน

วัตถุประสงค์ของโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของกรุงเทพมหานครมีดังต่อไปนี้

๑. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนสนใจ และ เพลิดเพลินในการศึกษาเล่าเรียน
๒. เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์จากวิชาที่เรียนอย่างแท้จริง
๓. เพื่อส่งเสริมวิธีการสอนของครูและการเรียนของนักเรียนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น
๔. เพื่อขจัดปัญหาค้ำอุปกรณมางอย่างทีหางโรงเรียนหาได้ยาก
๕. เพื่อผู้ปกครอง ใม่มีโอกาสติดตามผลการเรียนของนักเรียน
๖. เพื่อให้การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ในโรงเรียนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ความเป็นมาของรายการ

ระยะเริ่มแรกของการจัดทำรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของกรุงเทพมหานครฯ ในช่วง พ.ศ. ๒๕๐๗ ถึง พ.ศ. ๒๕๐๘ ได้จัดรายการสอน ๔ วิชาคือ ศิลปศึกษา วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และ ภาษาอังกฤษ เป็นเนื้อหาในระดับประถมศึกษาตอนปลาย ออกอากาศสัปดาห์ ละ ๓ วันคือ วันจันทร์ วันพุธ และ วันศุกร์ วันละ ๑ ชั่วโมง คือ ระหว่างเวลา ๑๐.๐๐

ถึง ๑๑.๐๐ น. รวมเวลาที่ออกรายการตลอดปีประมาณ ๔๐ ครั้งหรือ ๔๐ ชั่วโมง

ในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๐๔ ถึง ๒๕๑๒ ได้ขยายเวลาออกอากาศเป็นสัปดาห์ละ ๕ วัน โดยเริ่มตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลาเดิม ออกอากาศวันละ ๒ รายการ โดยกำหนดรายการละ ๒๐ นาที โดยเพิ่มวิชาภาษาไทย และ คณิตศาสตร์ เข้าไปอีก ๒ วิชา และขยายเนื้อหาวิชาสังคมศึกษามาจัดสอนในระดัประถมศึกษาตอนต้น รวมวิชาที่จัดรายการออกอากาศเป็น ๒ วิชา นอกจากนี้ยังได้บันทึกรายการที่ออกอากาศลงในเทปโทรทัศน์ เพื่อออกอากาศซ้ำเป็นครั้งที่ ๒ เพื่อแก้ปัญหาเครื่องรับไม่พอกับจำนวนนักเรียนที่ชมรายการ รวมรายการที่ออกอากาศตลอดปีประมาณ ๓๐๐ รายการ

ในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๑๓ ถึง ๒๕๑๕ ได้ขยายรายการออกไปเป็นวันละ ๓ รายการ มีรายการละ ๒๐ นาที ๒ รายการ และ รายการละ ๑๕ นาทีอีก ๑ รายการ โดยแยกเนื้อหาวิชาเป็นระดับชั้นดังนี้คือ ระดัประถมศึกษาตอนต้นมีวิชาสังคมศึกษา ธรรมะ และ คณิต ส่วนระดัประถมศึกษาตอนปลายมีวิชา วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ และ ภาษาอังกฤษ

ในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ถึง ๒๕๑๘ ได้เพิ่มการบริการวัสดุอุปกรณ์การสอนอื่นๆ อาทิเช่น ภาพยนตร์ สไลด์ ฯลฯ ให้กับโรงเรียน และได้นำเอาวิชาคณิตศาสตร์มาสอนในระดัประถมศึกษาตอนต้น รวมรายการที่ออกตลอดปี ๓๓๐ รายการ และรายการที่บริการอุปกรณ์ประมาณ ๓๐ รายการ

ในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๑๙ ถึง ๒๕๒๐ ได้ขยายรายการออกอากาศในวันอังคาร วันพุธ และ วันพฤหัสบดี เป็นวันละ ๓ รายการ มีรายการละ ๒๐ นาที ๒ รายการ และเพิ่มรายการเกร็ดความรู้ ๕ นาที สำหรับรายการออกอากาศทุกรายการได้มีการบันทึกเทปโทรทัศน์ไว้ล่วงหน้าทั้งหมด รวมรายการออกอากาศตลอดปีประมาณ ๔๕๐ รายการ

คู่มือครูเพื่อใช้ประกอบการสอน

ผู้จัดทำรายการได้ฉีกเอกสารต่างๆ ต่างๆ เป็นจำนวนมากเพื่อให้ครูได้ใช้ประกอบการกับบทเรียนในรายการโทรทัศน์คือ ตารางออกอากาศประจำปี คู่มือประจำวิชาต่างๆ

สำหรับครู โดยแจ้งวัตถุประสงค์และขอบข่ายของเนื้อหาวิชาในบทเรียน กิจกรรมเสนอแนะ ตัวอย่างประกอบบทเรียน ในคู่มือครูนี้จะแนะนำวิธีการ เตรียมตัวนักเรียนก่อนเริ่มรายการ และการทบทวนบทเรียนภายหลังจบรายการ ซึ่งได้จัดทำทั้งหมดรวม ๖ วิชาคือ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา นาฏศิลป์ และดนตรี ในการจัดทำคู่มือครูนี้ได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

๑. วัตถุประสงค์เฉพาะของบทเรียน
๒. บทเรียนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
๓. วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้ก่อนเริ่มรายการและภายหลังรายการ
๔. คำแนะนำที่จะช่วยครูกระตุ้นให้นักเรียนสนใจบทเรียนก่อนรายการ
๕. วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในรายการโทรทัศน์
๖. แนะนำกิจกรรมต่อเนื่องภายหลังรายการ เหนือที่จำเป็น
๗. คำถามที่ครูจะใช้ในการถามนักเรียนเกี่ยวกับบทเรียน
๘. หนังสืออ่านประกอบสำหรับครูและนักเรียน
๙. การบ้านที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน
๑๐. ข้อทดสอบ

สำหรับคู่มือครูนี้นิยมใช้ข้อความที่กระชับแต่มีความกระจำชัด และถูกต้องตามหลักวิชาการ ในแต่ละบทเรียนควรมีความยาวไม่เกิน ๑ หรือ ๒ หน้ากระดาษพิมพ์ ทั้งนี้เพื่อให้ครูได้มีเวลาศึกษาดูใ้พอในเวลาอันสั้น มีความยาวพอที่จะครอบคลุมจุดสำคัญของบทเรียน ทั้งตัวอย่างของบทเรียนที่จะได้กล่าวไว้ในหน้าถัดไปนี้

บทเรียนโทรทัศน์ วิชาวิทยาศาสตร์ กรุงเทพมหานคร

บทที่ ๑๖ ชุกตบวิทยาศาสตร์ เรื่อง ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
ออกอากาศ ภาคปลาย ปีการศึกษา ๒๕๑๖ ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีช่อง ๔

ครั้งที่ ๑ วันพุธที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗ เวลา ๑๐.๓๐ - ๑๐.๕๐ น.

ครั้งที่ ๒ วันพฤหัสบดีที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗ เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๐.๒๐ น.

ความมุ่งหมายของบทเรียน

๑. ให้นักเรียนได้ทราบข่าวการเคลื่อนไหวทางวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน
๒. เพื่อให้เกิดความสร้างสรรค์และมีความคิดสร้างสรรค์ริเริ่มในการเรียน และมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

คำนำ

เราก็รู้กันอยู่แล้วว่าวิทยาศาสตร์เป็นเรื่องของเหตุผล เราจึงควรรู้ให้แน่ชัดว่าเหตุผลทางวิทยาศาสตร์เป็นอย่างไร เพราะเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ก็มีใ้คนแน่นอนตายตัว หากมีการเปลี่ยนแปลงของมวลวัตถุ ซึ่งเกิดขึ้นในมิติแห่งเวลาและสถานที่หนึ่ง และมีการพัฒนาก้าวหน้าไปในทางวิทยาศาสตร์ด้วย

เนื้อเรื่อง

นักเรียนดูไ้ทุกระดั้ม เนื้อหาเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับการค้นคว้าการเพิ่มผลผลิตต่างๆ เพราะโลกปัจจุบันกำลังประสบปัญหาเกี่ยวกับปัญหาประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แม้ว่าเป็นรายการที่น่าสนใจ ถึงแม้ว่าในความรู้สึกของครูผู้สอนจะเห็นว่าเป็นสิ่งที่ยากแก่การเรียนรู้อของ เด็ก ก็จะได้เห็นไ้ว่าครูเท่านั้นที่จะเป็นผู้สรุปหรือนำสิ่งที่เด็กควรจะรู้อในเรื่องราวเหล่านั้น มาอธิบายให้เด็กฟัง

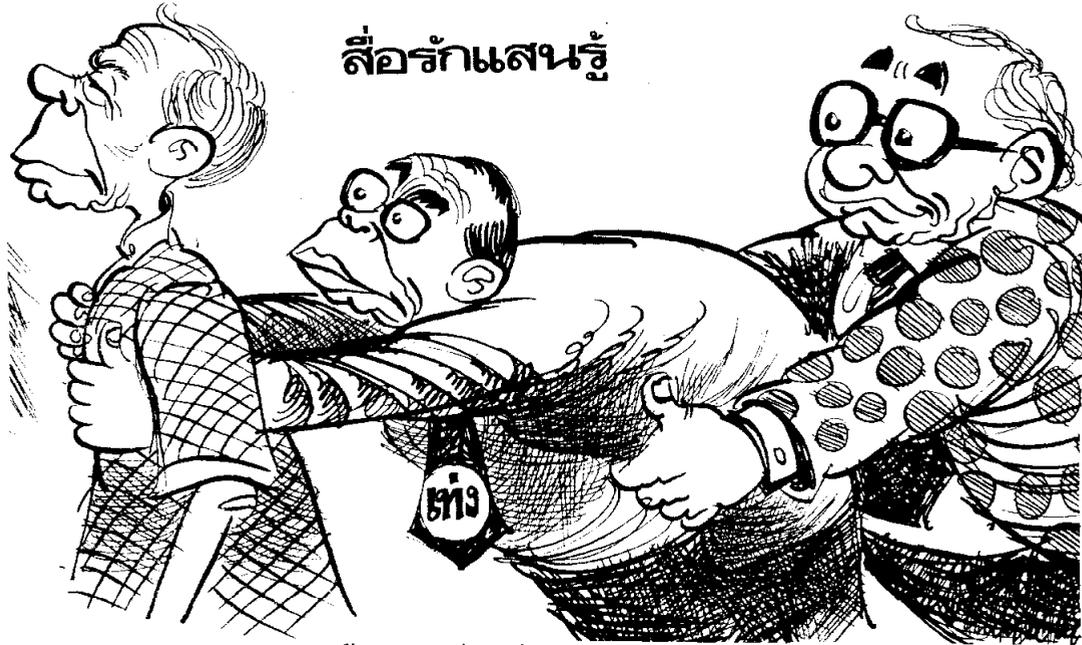
ก่อนรายการ

๑. รวบรวมสิ่งนำรู้อจากหนังสือพิมพ์ วารสารต่างๆ มาทำเป็นข่าวประจำวัน

- หรือรายสัปดาห์ มาคิดไว้ที่ป้ายประกาศประจำห้องหรือประจำโรงเรียน
๒. ให้นักเรียนเตรียมตัวโดยนำเสนอความคิดเห็น เพื่อบันทึกเรื่องราวที่น่าสนใจ

หลังรายการ

๑. ตั้งปัญหาต่างๆ เพื่อวัดความเข้าใจของนักเรียน
๒. ให้นักเรียนเขียนเรียงความในเรื่องที่นักเรียนแต่ละคนสนใจ แล้วครูคัดเลือกเรียงความที่มาตีพิมพ์ประกาศไว้

การเรียนทางโทรทัศน์ จะต้องมีระยะก่อนเริ่มรายการ ดำเนินรายการ และ หลังรายการ

คุณสมบัติของผู้สอนทางโทรทัศน์

ตามหลักเกณฑ์ที่ทางกรุงเทพมหานคร ได้กำหนดไว้ดังต่อไปนี้คือ

๑. เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ และ ประสบความสำเร็จในการสอนในชั้นเรียนโดยทั่วไปมาแล้ว

๒. มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ทักษะในการสอนด้วยวิธีการใหม่ๆ อยู่เสมอ

๓. มีความคิดสร้างสรรค์ มีจินตนาการและช่างประคิดประทำ

๔. มีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่สอนอย่างแท้จริง

๕. สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

๖. เข้าใจบทบาทของการสอนเป็นคณะ

๗. เชี่ยวชาญภาษา สบิงานเขียนและเป็นผู้ใฝ่หาความรู้อยู่เป็นนิจ

๘. มีบุคลิกลักษณะดี

วิธีการปฏิบัติหรือดำเนินรายการ

ในการสอนบทเรียนโทรทัศน์ให้ได้ผลดี จะต้องมีการเตรียมตัวความสำคัญกับขั้นดังต่อไปนี้

๑. เตรียมตัวครูและนักเรียนก่อนเริ่มรายการ

๒. การมีส่วนร่วมของครูระหว่างดูรายการ

๓. กิจกรรมที่ควรทำภายหลังดูรายการแล้ว

การเตรียมตัวครูและนักเรียนก่อนเริ่มรายการ

๑. ครูจะต้องศึกษาคู่มือไว้ก่อนล่วงหน้ารายการ เพื่อทำความเข้าใจและความรู้เบื้องต้นที่ควรจะนำมาวางพื้นฐานให้นักเรียนว่ามีอะไรบ้าง

๒. ก่อนที่รายการโทรทัศน์จะเริ่มประมาณ ๕ - ๑๐ นาที ครูควรทำความเข้าใจกับนักเรียน โดยกล่าวถึงความสัมพันธ์จากบทเรียนคราวที่แล้ว อธิบายถึงจุดมุ่งหมายของบทเรียน ตั้งคำถามและปัญหา แล้วให้นักเรียนหาคำตอบจากการดูรายการ

๓. บูพื้นฐานรายการโดยเริ่มเขียนชื่อบทเรียน เขียนคำศัพท์หรือเหตุการณ์พิเศษ

ช่วงหน้า นำอุปกรณ์การสอนที่เกี่ยวข้องในรายการมาแสดง

๔. วางแผนทำกิจกรรมภายหลังคู่มือโทรทัศน์ ทาและจักเครื่องมือที่โครงการ เช่น หนังสืออุเทศ แผนภูมิ แผนสถิติ รูปภาพ แผนที่ ฯลฯ

บทบาทของครูขณะชมรายการ

ครูจะตั้งชมรายการร่วมกับนักเรียนเพื่อควบคุมชั้นเรียน และสังเกตปฏิบัติการและความสนใจของนักเรียน บันทึกความคิดเห็น คำศัพท์ คำถามที่จะนำมาถามนักเรียนเมื่อเลิกชมรายการ สิ่งที่จะต้องแก้ไขเพิ่มเติม หัวข้อที่จะต้องนำมาอภิปราย สำหรับบทเรียนที่ให้นักเรียนต้องแสดงท่าทางหรือออกเสียง ครูควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพื่อรายการจะได้ดำเนินไปอย่างสมบูรณ์ที่สุด

บทบาทของครูและนักเรียนภายหลังชมรายการ

๑. ให้ดำเนินกิจกรรมภายหลังรายการจนแล้วหัตถ์ เพราะนักเรียนยังมีความสนใจอยู่ กิจกรรมจะมีลักษณะอย่างไรนั้นย่อมแล้วแต่คุณลักษณะและความมุ่งหมายของบทเรียน เช่น อาจมีการอภิปรายเพิ่มเติม การฝึกหัดออกเสียงหรือการแสดงท่าทางต่างๆ การทำรายงานและการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ฯลฯ

๒. อาจใช้บทเรียนโทรทัศน์เป็นจุดเริ่มต้นไปสู่บทเรียนอื่นๆ ต่อไป

๓. ประเมินผลการดูรายการโทรทัศน์ทั้งครูและนักเรียนทุกครั้ง อาจจะด้วยการตอบในแบบสอบถาม เพื่อนำส่งไปให้ผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องและรับผิดชอบในการผลิตรายการ เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงรายการต่อไป

การประเมินผลการเรียนบทเรียนโทรทัศน์

การประเมินผล เป็นสิ่งสำคัญที่ครูโทรทัศน์และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบทเรียนทางโทรทัศน์ทั้งหลายไม่ควรมองข้ามไปเสีย เพราะการประเมินผลจะช่วยในการวัดหรือตัดสินคุณภาพและประสิทธิภาพของการเรียนการสอน การประเมินผลจะต้องทำต่อเนื่องกันไปอย่างสม่ำเสมอ และจะต้องมีการประเมินผลทั้งครูและนักเรียนพร้อมกันไป ผลของการประเมินควรจะเป็นที่

เปิดเผยให้นำไปปรับปรุงรายการโทรทัศน์ให้ดีขึ้น ทั้งในแง่ผู้ผลิตรายการ ครูสอนทางโทรทัศน์ ผู้บริหาร ตลอดจนบุคคลอื่นๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง

หลักในการประเมินผลการเรียนทางโทรทัศน์

หลักในการประเมินผลเพื่อให้ได้ความจริงมากที่สุด ควรประเมินผลในกันต่างๆ

๑. คำถามด้วยกันคือ

๑. คำถามการเรียน อาจจะอาศัยการวัดผล และ วิธีการต่างๆ เช่น การติดตามของครู และ การตอบคำถามของนักเรียน การอภิปรายภายหลังจากดูรายการ ก็จะช่วยให้ทราบว่านักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนมากน้อยเพียงใด และการเรียนในรายการนั้นได้ผลมากน้อยเพียงใด

๒. บทเรียนทางโทรทัศน์ อาจดูได้จากจุดมุ่งหมาย วิธีการสอน เนื้อหา และอื่นๆ ว่ามีความสอดคล้องกันมากน้อยเพียงใด

๓. ตัวครูผู้สอน ในขณะที่ครูใช้โทรทัศน์เป็นอุปกรณ์ประกอบการเรียนของนักเรียนนั้น ครูที่อยู่ประจำห้องเรียนได้เตรียมพร้อมหรือไม่ ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนที่ได้กล่าวไว้ในคู่มือครูหรือไม่

สาเหตุที่โทรทัศน์เพื่อการศึกษารองเท้าของกรุงเทพมหานครต้องหยุดดำเนินการ

ปัจจุบันกิจการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของกรุงเทพมหานครไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ จึงเป็นเหตุให้ต้องหยุดเลิกไป สาเหตุเนื่องมาจากปัญหาและอุปสรรคดังต่อไปนี้

๑. ปัญหาเรื่องจำนวนนักเรียน การที่จำนวนนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครมีจำนวนมาก แต่เครื่องรับโทรทัศน์มีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ ทางกรุงเทพมหานครไม่ได้ทำการแก้ไขปัญหานี้เพราะขาดบุคคลที่จะดำเนินการ

๒. ปัญหาเรื่องครู ครูบางคนไม่เห็นความสำคัญของการสอนทางโทรทัศน์ เพราะมีความเห็นว่าการสอนทางโทรทัศน์มาแย่งเวลาสอนของตน

๓. ปัญหาเรื่องคุณภาพของครูบางคน ครูของเทศบาลกรุงเทพมหานครในสมัยนั้นมักจะมีคุณภาพต่ำกว่าของทางกระทรวงศึกษาธิการ เช่น ครูกรุงเทพมหานครมีคุณภาพ ป. ก. ศ.

สูง สอนระดับชั้น ม.ศ. ๑, ๒, ๓ ส่วนครูของกระทรวงศึกษาธิการ วุฒิปริญญาตรีสอนระดับ
ม.ศ. ๑, ๒, ๓

๔. ปัญหาเรื่องเสียงรบกวน โรงเรียนบางแห่งมีการสอน ๒ รอบ เข้าและบ่าย ทำให้เกิดเสียงรบกวนเวลาเรียนของนักเรียน ทำให้เรียนไม่รู้เรื่องเพราะจำนวนนักเรียนมาก ทางกรุงเทพมหานครได้พยายามให้โรงเรียนต่างๆ แยกโซนแต่ไม่สำเร็จ

๕. ปัญหาเรื่องอุปกรณ์ชำรุด อุปกรณ์ทางคานโทรทัศน์ต่างๆ เกิดการชำรุดเสียหาย ทางกรุงเทพมหานครไม่มีงบประมาณในการซ่อมแซมอุปกรณ์ต่างๆ จึงทำให้กิจการโทรทัศน์ต้องยวบเลิก

๖. ปัญหาเรื่องใช้โทรทัศน์ไม่เป็น ครูบางคนไม่มีความรู้ในด้านการใช้โทรทัศน์เพื่อการเรียนการสอน โดยไม่ได้ศึกษารายละเอียดในการใช้ ไม่ได้มีการอบรมครูเพื่อปรับปรุงครูให้เข้าใจถึงอุปกรณ์ทางโทรทัศน์ที่เกิดขึ้นใหม่ๆ เสมอ

๗. ปัญหาเรื่องโปรแกรมต่างๆ โปรแกรมต่างๆ ของโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของกรุงเทพมหานครหมดแล้ว เพราะโครงสร้างด้านการให้การศึกษาไม่ดี มองแค่ปัญหาเฉพาะหน้าโดยไม่คำนึงถึงงบประมาณ บุคลากร อุปกรณ์ต่างๆ ที่ยังไม่พร้อมที่จะเปิดการสอนทางโทรทัศน์

การยืมและการกล้าเผชิญปัญหาจะช่วยแก้ไขสถานการณ์ต่างๆ ได้

โทรทัศน์การศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ใ้ใช้โทรทัศน์เพื่อการสอนนักศึกษาซึ่ง ไม่มีห้องเรียนสำหรับบรรยาย นักศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ฉะนั้นสื่อมวลชนจึงมีความสำคัญต่อการ เรียนของนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยนี้เป็นอย่างมาก

ลักษณะการ เรียนในมหาวิทยาลัยสุโขทัย

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมีลักษณะ เป็นมหาวิทยาลัยเปิดเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นมหาวิทยาลัยที่ไม่มีชั้นเรียน การจัดการด้านการศึกษาอาศัยระบบการเรียนการสอนทางไปรษณีย์ โดยอาศัยสื่อในรูปแบบลักษณะต่างๆ กัน เช่น โทรทัศน์ วิทยุ เทป ตำราหรือแบบเรียนที่จัดเป็นชุดๆ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชเกิดขึ้นเพราะความจำเป็นเกี่ยวกับสถานที่เรียนในระดั้อุดมศึกษาไม่เพียงพอ และเพื่อส่งเสริมการศึกษาให้กับผู้ที่ทำงานแล้ว ทางทบวงมหาวิทยาลัยฯ จึง ใ้มีมติให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๒๐ และต่อมาคณะรัฐมนตรีจึง ใ้มีมติให้ประกาศว่า มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เป็นมหาวิทยาลัยเปิดโดยสมบูรณ์ในวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

ผู้รับผิดชอบในการผลิตรายการ

เนื่องจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยมีลักษณะเป็นมหาวิทยาลัยเปิดโดยสมบูรณ์ สื่อการสอนจึงต้องมีบทบาทในการ เรียนการสอนเป็นอย่างมาก ทางมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จึงต้องมีหน่วยงานเพื่อรับผิดชอบในการ ผลิตและ เสนอรายการโทรทัศน์โดยเฉพาะ เรียกว่า สำนักเทคโนโลยีทางการ ศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

วัตถุประสงค์ทั่วไปในการ เสนอรายการ

ทางมหาวิทยาลัยสุโขทัยฯ ใ้กำหนดวัตถุประสงค์ของการ ผลิตและ เสนอรายการ ทางโทรทัศน์ไว้ ๒ ประการด้วยกันคือ

๑. เพื่อเสริมการ เรียนรู้วิชาต่างๆ ของมหาวิทยาลัย
๒. เพื่อบริการชุมชนในด้านความรู้ที่จำเป็นแก่ชีวิตและการทำงาน

รูปแบบของการ ผลิตรายการ

รูปแบบของการ ผลิตรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัย มีลักษณะคล้ายกับรายการวิทยุเพื่อการศึกษา คือแบ่งออกเป็น ๔ รูปแบบด้วยกันคือ

๑. รูปแบบสารคดี
๒. การอภิปราย
๓. การบรรยายประกอบการสัมภาษณ์
๔. สารละคร

ลักษณะเนื้อหาโดยทั่วไปของมทโทรทัศน์ เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสุโขทัยที่เปิดเผย เช่น สุโขทัยโพธิ์ จัดแสดงเป็นละคร เพื่อสร้างความสนใจให้นักศึกษาสนใจมากขึ้น การดำเนินการ เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการและฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา จะเป็นผู้วางรูปแบบการเรียน การสอนในแต่ละสุโขทัย อาจารย์ผู้สอนจะเป็นผู้ร่วมในรายการด้วย รวมทั้งกำหนดการใช้ สื่อ รายการมีลักษณะเสริมการ เรียนรู้จากคำวาทความจำเป็น เช่น การปฏิบัติต่อเนื่อง ที่ต้องการให้เห็นภาพ สุโขทัยแต่ละยุคจะระบุไว้ว่าเนื้อหาตอนใดต้องการใช้สื่อชนิดใด เช่น ศึกษาจากโทรทัศน์ของ ๗ ประถมการเรียนสุโขทัยศึกษา ตอนที่ ๔ เวลา ๔.๑๐ ถึง ๔.๑๐ น. วันเสาร์ที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ การใช้สื่อค่านโทรทัศน์ศึกษาได้จากตาราง วิทยุโทรทัศน์ ชาว ม. ส. ข.

ในการจึกรายการโทรทัศน์ของมหาวิทยาลัยสุโขทัย ไม่ยอมจัดเป็นรายการสค เพราะต้องการความประณีตและต้องการให้รายการมีคุณภาพดี ไม่มีข้อผิดพลาด ในการจัดทำรายการจึงได้จัดทำเป็นวิดีโอเทปไว้ล่วงหน้า สำหรับค่าจึกรายการโทรทัศน์อาทิตย์ละ ๒,๐๐๐ บาท จึกรายการอาทิตย์ละ ๔ ครั้ง

ปัญหาบ้านโทรทัศน์ของมหาวิทยาลัยสุโขทัย

ก็เป็นธรรมดาอยู่เองไม่ว่าจะเป็นการทำงานในเรื่องใด ปัญหาที่จะต้องมีอยู่บ้างไม่มากนักขอ สำหรับวิทยุโทรทัศน์ของมหาวิทยาลัยสุโขทัย อาจกล่าวเป็นเรื่องราวๆ ไปได้ดังนี้

(๑) ปัญหาทางการเงินงบประมาณ

เนื่องจากในระยะเริ่มแรกเงินงบประมาณของมหาวิทยาลัยสุโขทัย ยังต้องใช้เงินของกระทรวงการคลังเพียงอย่างเดียว โดยที่มหาวิทยาลัยสุโขทัย ยังไม่มีงบประมาณเป็นของตนเอง ฉะนั้นค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตรายการโทรทัศน์ นับตั้งแต่ค่าม้วนเทป ค่าบันทึกเทป ค่าเช่าสถานี ค่าทำวีซีโอเทป ฯลฯ ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นอันมาก ทั้งยังเป็นระยะของการทดลอง ซึ่งจะไ้รับผลตอบแทนกับเวลา แรงงาน และ งบประมาณที่เสียไปหรือไม่ยังไม่ทราบ ซึ่งจะต้องมีการวิจัยกันโดยละเอียดในโอกาสต่อไป

(๒) ปัญหาทางด้านเทคนิคการผลิตรายการ

เนื่องจากทางมหาวิทยาลัยสุโขทัย ยังไม่มีสตูดิโอเป็นของตนเอง และไม่มีวีซีโอเทปที่เป็นของตนเอง จำเป็นต้องไปเช่าสตูดิโอของทางสถานี ตลอดจนต้องใช้บุคคลากรและเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ของทางสถานี และด้วยเหตุที่ทางมหาวิทยาลัยเองก็มีนักวิชาการและนักเทคโนโลยีที่รับฝึกอบในการผลิตรายการ และมีความประสงค์ที่จะผลิตรายการให้ที่ดีที่สุดและประณีตที่สุด ฉะนั้นบ่อยครั้งที่เจ้าหน้าที่เทคนิคของทางสถานีเกิดความเมือหน่ายในการบันทึกวีซีโอเทปในแต่ละครั้ง เพราะเจ้าหน้าที่ของทางมหาวิทยาลัยผู้ดำเนินการบันทึกเทปจะให้ตรงตามความต้องการของตน

(๓) การขาดแคลนอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการบันทึกเสียง

ทางมหาวิทยาลัยสุโขทัย ยังไม่พร้อมที่จะมีห้องบันทึกเสียง เพราะสถานที่ทำงานของทางมหาวิทยาลัยยังไม่แน่นอน แต่ถ้าต่อไปภายหน้าเมื่อมีสถานที่แน่นอนแล้ว ก็ควรจะทำห้องบันทึกเสียงของตนเอง ซึ่งจะสะดวกและประหยัดกว่าการไปเช่าห้องบันทึกเสียงจากที่อื่นๆ ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก

(๔) ปัญหาเกี่ยวกับสื่อการสอน

การเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยสุโขทัย มีลักษณะเป็นมหาวิทยาลัยเปิดแท้ๆ เพราะต้องอาศัยสื่อการสอนประเภทต่างๆ แทนการเรียนการสอนในห้องเรียนโดยตรง การที่จะทราบว่าอะไรดีอะไรไม่ดีบ้างนั้น ต้องขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาวิชาและในแต่ละบทเรียน ซึ่งทำให้นักศึกษามีความยากลำบากในการติดตาม ต้องอาศัยความเอาใจใส่จริงๆ จึงจะเข้าใจในบทเรียนทางโทรทัศน์ได้

(๕) การประเมินผลการใช้

ในการประเมินผลด้านการใช้สื่อประเภทต่างๆ เช่น วิทยุ และโทรทัศน์ นั้น การรวบรวมคำตอบแบบสอบถามทำได้ยากลำบากมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากนิสัยของคนไทยโดยทั่วไป ถ้าเห็นว่าทำก็แล้วจะเฉยๆ ไม่แสดงออก แต่ถ้าหากทำไม่ก็จะได้รับคำตำหนิอย่างรุนแรง ฉะนั้นแบบสอบถามที่ไ้จัดส่งไปจึงได้รับคำตอบมาน้อย ทำให้ไม่ทราบผลของการรับชมไม่มากเท่าที่ควร

(๖) ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ดูโทรทัศน์

ในการชมรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัย เนื่องจากนักศึกษาเป็นจำนวนมากอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ไม่มีโทรทัศน์เป็นของตนเอง ต้องดูโทรทัศน์ร่วมกับบุคคลอื่น ซึ่งส่วนใหญ่ก็ชมดูรายการบันเทิงต่างๆ แทนที่จะมาดูรายการทางวิชาการเกี่ยวกับเหตุผลประการนี้ ทางมหาวิทยาลัยสุโขทัย ได้ตระหนักอยู่แล้วว่า สื่อทางโทรทัศน์นั้นยังไม่กว้างขวางและใช้กันอย่างทั่วถึง จึงมีใ้มุ่งหมายที่จะใช้รายการทางโทรทัศน์เป็นสื่อการสอนเพียงอย่างเดียว นักศึกษาอาจศึกษาและทำความเข้าใจในเนื้อหาสาระของวิชาต่างๆ ที่เรียนได้จากคำสอน แบบฝึกหัด และ คลิปเพิ่มเติมซึ่งเป็นสื่อหลักได้อีกด้วย ซึ่งการใช้สื่อการสอนดังกล่าวแล้ว ก็จะไม่เสียเปรียบผู้ที่มีโอกาสดูรายการโทรทัศน์มากมายนัก ขอให้ถือว่ารายการทางโทรทัศน์ซึ่งจัดเพียงไม่เกิน ๔ รายการต่อสัปดาห์นั้น เป็นส่วนที่จะเสริมบางเรื่องบางประเด็น รวมทั้งการบริการเผยแพร่ความรู้ไปสู่ประชาชน ที่มีใ้ผูกพันอยู่กับเนื้อหาสาระของธุรกิจวิชาในลักษณะที่แยกกันไม่ใ้ ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องทำแบบฝึกหัดในส่วนนั้น การที่จะใ้สรุปสาระสำคัญก็เพียงเป็นเครื่องช่วยการเรียนรู้ธุรกิจวิชานั้นเท่านั้น มิใ้เป็นส่วนที่จะเป็นคะแนน

เก็บแต่ประการใด ทั้งนี้เมื่อมหาวิทยาลัยสุโขทัย มีความพร้อมขึ้นมา ก็อาจจะขยายรายการทางโทรทัศน์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น รวมทั้งจะมีการนำเทปโทรทัศน์ไปตั้งไว้ตามศูนย์ฯ และไปกับหน่วยเคลื่อนที่ของทางมหาวิทยาลัยฯ เพื่อให้ผู้ที่ไม่มีโอกาสรับรายการจากสถานีโทรทัศน์ได้ชมรายการด้วย

(๓) ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนในบางวิชา

ตัวอย่าง เช่นการเรียนวิชาภาษาต่างประเทศ ทางมหาวิทยาลัยได้ใช้อาจารย์เจ้าของภาษามาเป็นผู้ทำการสอนเอง ซึ่งจำเป็นต้องทำรายการให้มีความประณีตมาก เพื่อการสื่อความหมายจะได้เป็นไปอย่างดีที่สุด

(๔) ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน

ในการสอนทางโทรทัศน์นั้นมีข้อแตกต่างไปจากการสอนในห้องเรียนอยู่หลายๆประการ ทั้งในลักษณะจำนวนผู้เรียนซึ่งการเรียนทางโทรทัศน์ นักศึกษาที่เรียนอยู่นั้นเครื่องรับมีจำนวนมากมากกว่าการสอนภายในห้องเรียนธรรมดาแล้ว การเรียนทางโทรทัศน์ผู้สอนไม่มีโอกาสได้เห็นหน้านักศึกษา ไม่มีโอกาสทราบปฏิกิริยาต่างๆ เช่น เข้าใจหรือไม่เข้าใจในบทเรียน ฉะนั้นในการสอนทางโทรทัศน์นั้นมีความจำเป็นที่จะต้องใช้อาจารย์ที่มีคุณภาพ ทั้งทางด้านเนื้อหาวิชา วิธีการถ่ายทอดความรู้ บุคลิกลักษณะที่ดี การพูดภาษาไทยที่ชัดเจนและฟังง่าย ฯลฯ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้รายการโทรทัศน์ได้รับความสนใจมากยิ่งขึ้น

(๕) ปัญหาทางด้านการจัดส่งเอกสาร

ในการเรียนบทเรียนทางโทรทัศน์ในวิชาต่างๆ ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยนั้น จะต้องมีการส่งเอกสารประกอบอื่นๆ อีกมากมาย ทั้งคำบรรยาย แบบฝึกหัด ตารางการเรียน ฯลฯ ทางมหาวิทยาลัยฯ ต้องส่งให้กับนักศึกษาเป็นจำนวนมาก ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ นักศึกษามองคนไม่ได้รับเอกสารที่จัดส่งไปทางไปรษณีย์ หรือบางคนได้รับล่าช้าเกินไป สิ่งเหล่านี้หากมีความพยายามที่จะแก้ไข ปัญหาต่างๆ ก็จะลดลงไปภายในเร็ววัน

โทรทัศน์เพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

โทรทัศน์เพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการนี้อยู่ในความรับผิดชอบของศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมวิชาการของกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ดำเนินงาน โดยใช้ชื่อว่า "โครงการศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาค้นโทรทัศน์ศึกษา" โครงการนี้มีระยะเวลา ๔ ปี โดยเริ่มมีเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๖ และเสร็จสมบูรณ์ในปี พ.ศ. ๒๕๑๙ ลักษณะของรายการ เป็นแบบโทรทัศน์เพื่อการศึกษา คือ เสริมความรู้ทางด้านวิชาการ ศิลปวัฒนธรรม อาชีพ เทคโนโลยีใหม่ๆ แก่นักเรียนและประชาชนโดยทั่วไป

วัตถุประสงค์ของการจัดรายการ

วัตถุประสงค์ของการจัดรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา มีอยู่ ๒ ประการคือ

๑. เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยใช้อุปกรณ์การสอนช่วยการสอนของครู
๒. เพื่อเป็นแหล่งให้การพัฒนาทางด้านปัญญา และปลูกฝังทัศนคติที่ดีให้แก่เยาวชนของชาติ ซึ่งจะเพื่อกำจัดของประเทศในอนาคต

รายละเอียดในการจัดรายการ

การออกรายการโทรทัศน์การศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ จัดรายการทั้งหาสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๗ และ สถานีไทยโทรทัศน์ช่อง ๕ อสมท. มีผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการนี้คือโรงเรียนมัธยม ๔๑๐ โรงเรียน ครูจำนวน ๓,๐๐๐ คน นักเรียนจำนวน ๔,๔๐๐ คน เจ้าหน้าที่ศูนย์ผลิตรายการ ๔๐ คน เวลาที่ออกรายการส่วนมากเป็นเวลาเย็น มีทั้งรายการละ ๕ นาที และ ๓๐ นาที ชื่อของรายการสามารถทำให้ผู้รับชมได้เข้าใจถึงลักษณะของเนื้อหาของรายการได้ เช่น วิทยากรก้าวหน้า งานศิลปะที่น่าสนใจ อาชีพคนไทย รู้ไว้ได้ประโยชน์ วิทยาศาสตร์กับชีวิต สังคมกับชีวิต นอกจากนั้นยังมีรายการในช่วงโรงเรียนส่วนใหญ่ภาคเรียนและนักเรียนอยู่กับบ้าน คือในช่วงเดือนเมษายน รายการนี้เรียกว่า "โรงเรียนฤดูร้อน" ออกรายการวันละ ๒ ชั่วโมง ทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ เว้นวันเสาร์

และวันอาทิตย์ ตั้งแต่เวลา ๑๐.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. หรือ ๑๑.๐๐ - ๑๓.๐๐ น. หรือ ๑๒.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. มีทั้งรายการสดและรายการเทปโทรทัศน์ที่เคเบิล ในปี พ.ศ. ๒๕๒๐ ทางกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการปรับปรุงรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาต่อไป โดยมาจัดรายการที่สถานีโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง ๕ และ ช่อง ๔ อ.ส.มท.

ในการปรับปรุงรายการโทรทัศน์ในปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ตามแผนพัฒนาการระยะที่ ๕ ทางกระทรวงศึกษาธิการฯ จะได้จัดให้มีการเรียนการสอนทางโทรทัศน์โดยตรง ในระดับมัธยมศึกษา และจะเริ่มออกอากาศในวิชาวิทยาศาสตร์ก่อนเพื่อเป็นการทดลอง

ลักษณะรายการโทรทัศน์การสอนของกระทรวงศึกษาธิการ

รายการโทรทัศน์เพื่อการสอนของกระทรวงศึกษาธิการแบ่ง เป็นประเภทย่อยๆ ได้ดังนี้

๑. รายการประกอบการศึกษา ได้แก่รายการบันเทิง ข่าวกีฬา คนตรี เหตุการณ์พิเศษ การปลูกฝังให้เยาวชนซึ่งในคือปวรรณคดีและคนตรี รายการความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือ บทเรียนที่จัดอยู่ในรูปของละคร

๒. สอนรายการเนื้อหาในหลักสูตร โดยจัดเนื้อหาในหลักสูตรตามลำดับก่อนหลัง เป็นระเบียบ รายการโทรทัศน์ประเภทนี้เพื่อใช้ในกรณีที่ขาดแคลนผู้สอนที่มีความชำนาญ โดยทำการสอนและบันทึกเป็นเทปโทรทัศน์เอาไว้ หรือทำการสอนเป็นรายการสดและถ่ายทอดไปหลายๆ ห้องเรียน

๓. สอนประกอบการกับครูในชั้นเรียน มีลักษณะคล้ายกับแบบที่ ๒ แตกต่างตรงที่แบบนี้จำเป็นต้องมีครูอยู่ภายในชั้นเรียนด้วย ครูมีหน้าที่เตรียมรายการช่วยเหลือนักเรียนเพิ่มเติม

๔. ใช้ในการสาธิต ในขณะที่สอนบทเรียนที่มีการสาธิต หรือ ทำการทดลอง การนำโทรทัศน์การศึกษาใช้ในการถ่ายทอดไปยังผู้เรียนในห้องเรียน โดยการเลือกจับมุมกล้องให้เหมาะสม เพื่อนักเรียนในห้องเรียนจะได้สามารถเห็นการสาธิตหรือการทดลองอย่างทั่วถึง

๕. ใช้เป็นกระจกส่องตัวเอง โดยการนำโทรทัศน์มาบันทึกการขณะที่นักศึกษา

ฝึกสอนกำลังสอนนักเรียนภายในห้องเรียน ควรจะได้มีการบันทึกเป็นเทปโทรทัศน์เอาไว้
เมื่อเสร็จสิ้นการสอนแล้ว อาจารย์ผู้ควบคุมการฝึกสอนอาจใช้เทปโทรทัศน์มาเปิดให้นักศึกษา
ฝึกสอนได้ดู พร้อมทั้งวิจารณ์ข้อดีและข้อบกพร่อง เพื่อให้นักศึกษาฝึกสอนจะได้ทำการแก้ไขใน
การสอนในครั้งต่อไป นอกจากนี้เราอาจใช้เทปโทรทัศน์เพื่อประโยชน์ในการบันทึกพฤติกรรม
ของนักเรียนภายในชั้นเรียนเพื่อนำมาวิเคราะห์ต่อไปได้

โทรทัศน์เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้ที่มีความรู้รอบตัวมากขึ้นและก้าวทันโลก

เทปโทรทัศน์ หรือ วิดีโอเทป

เทปโทรทัศน์ หรือ วิดีโอเทป เป็นสื่อทัศนูปกรณ์ที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในปัจจุบัน คือสามารถบันทึกได้ทั้งภาพและเสียงไปพร้อมกัน มีทั้งชนิดที่ให้อาพขาวดำและภาพสี ปัจจุบันได้มีผู้นำมาใช้กันอย่างกว้างขวาง โดยการบันทึกรายการต่างๆ ที่ตนชอบจากโทรทัศน์ อาจจะเป็นรายการภาพยนตร์ เพลง สารคดี ละคร รายการสำหรับเด็ก ฯลฯ แล้วนำไปเปิดในโอกาสต่างๆ กัน เช่น นำไปเปิดในห้องอาหาร ในห้องเรียน ในงานสังสรรค์ เป็นต้น

ทางด้านการศึกษาก็นำเอาวิดีโอเทปมาใช้เพื่อการสอน โดยบันทึกรายการจากโทรทัศน์วงจรปิด โดยการถ่ายภาพและบันทึกเสียงเอาเอง หรือจะบันทึกจากรายการสดก็ได้ เช่น การแสดงบนเวที การสาธิต การทดลอง การจัดนิทรรศการ ฯลฯ เนื่องจากเครื่องมือที่ใช้ในการถ่ายภาพและบันทึกลงในวิดีโอเทปนี้ มีชนิดที่ใช้เคลื่อนย้ายได้สะดวก จึงสามารถนำไปบันทึกตามทุ่งนา สนามหญ้า หรือ ใจสังเฑศและศึกษาเกี่ยวกับศิลปกรรม การกีฬา สำหรับนักเรียนฝึกหัดครู ได้ใช้วิดีโอเทปในการสอนแบบจุลภาค (Micro teaching) กันมาก ทั้งนี้เพราะไม่ว่าครู หรือ นักเรียนก็สามารถใช้เครื่องได้ จะทำให้เครื่องหยุดแล้วเริ่มต้นใหม่ หรือกระทำซ้ำๆ กันกี่ครั้งก็ได้ การควบคุมเครื่องก็คล้ายๆ กับการฉายภาพยนตร์ในห้องเรียนนั่นเอง

คุณค่าของ เทปโทรทัศน์ที่ใช้ในวงการการศึกษา

คุณค่าของ เทปโทรทัศน์หรือวิดีโอเทปอาจกล่าวเป็นข้อๆ ได้ดังต่อไปนี้

๑. นำเหตุการณ์ต่างๆ มาสู่ห้องเรียน การใช้วิดีโอเทปนี้สามารถจับภาพได้ทันทีคือเหตุการณ์ อาจจะได้จากเหตุการณ์จริงๆ หรืออาจจะบันทึกจากโทรทัศน์ก็ได้ ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสไปพบกับเหตุการณ์นั้นๆ ด้วยตนเอง การใช้เครื่องวิดีโอเทปแบบกระเป๋าดูสามารถทำได้อย่างสะดวกสบาย เพราะสามารถนำไปผลิตรายการนอกสถานที่ได้ แม้แต่ในขณะที่ไกลออกไป

๒. สามารถจัดซื้อสื่อกลางในการสอน ครูสามารถทำการสอนล่วงหน้าได้โดยการบันทึกเป็นเทปโทรทัศน์เอาไว้ ถ้าไม่ก็บันทึกเฉพาะตอนนั้นแล้วอัดใหม่ได้ นอกจากนั้นยังสามารถนำเอาส่วนที่เป็นภาพยนตร์ ส่วนที่ไปสัมภาษณ์วิทยากร เสียงเพลง เข้ามาผสมทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๓. ใช้กับผู้เรียนจำนวนมาก ในการจัดทำเป็นวิดีโอเทปเรียบร้อยแล้ว สามารถนำไปก๊อปปี้และส่งไปยังศูนย์ต่างๆ ที่ใดจัดทำขึ้น หรืออาจจะนำออกจำหน่ายให้กับผู้ที่สนใจ ทำให้สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้มาก เช่นปัญหาบางโรงเรียนครูที่มีคุณภาพไม่พอ ช่างเคลื่อนอุปกรณ์การสอน เป็นต้น

๔. ประหยัดเวลา เงิน และ ผู้สอน การใช้วิดีโอเทปนี้ทำให้นักเรียนสามารถฟังรายการได้พร้อมกันที่หลายๆ ห้องเรียน หรือ หลายสถาบัน อีกทั้งยังประหยัดเงิน เมื่อใช้แล้วบันทึกและนำไปอัดใหม่ได้ ม้วนเทปก็ไม่แพงมากนักเมื่อเปรียบเทียบกับภาพยนตร์ ส่วนผู้สอนนั้นแทนที่จะต้องใช้หลายๆ คน ก็อาจใช้เพียงคนเดียวแต่สามารถใช้สอนคนเป็นจำนวนมากได้

๕. นักเรียนสามารถนำมาใช้เรียนเป็นกลุ่มหรือคนเดียวได้ ในการใช้วิดีโอเทปนั้นนักเรียนจะนำมาใช้ศึกษบทเรียนเมื่อใดก็ได้ เมื่อสามารถรวมตัวกันเข้าเป็นกลุ่มก็สามารถนำบทเรียนมาศึกษาได้ หากไม่เข้าใจตอนใดอาจย้อนกลับไปดูเฉพาะตอนนั้นซ้ำกี่ครั้งก็ได้ หรือบางครั้งหากนักเรียนมีเครื่องวิดีโอเทปที่บ้าน ก็อาจจะขอยืมม้วนเทปไปเปิดเองที่บ้านก็ย่อมทำได้

๖. ใช้บันทึกจากภาพยนตร์หรือโทรทัศน์ได้ ในการดูภาพยนตร์ที่นำมาฉาย หรือดูรายการโทรทัศน์ หากชอบรายการใดและเห็นว่าเป็นประโยชน์ในการให้นักเรียนดูในห้องเรียน อาจบันทึกรายการหรือภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ ไว้ได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนต่อไป

บทบาทของวิดีโอเทปที่มีต่อการศึกษา

ปัจจุบันเครื่อง เทปโทรทัศน์ทั้งแบบม้วนและแบบคาสเซ็ท ได้กลายเป็นแหล่งความรู้ของอาจารย์และนักศึกษา ในมหาวิทยาลัย และ วิทยาลัยต่างๆ โดยเฉพาะวิทยาลัยครู ได้ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของการใช้เครื่องวิดีโอเทปเป็นอย่างดี ทางด้านการเรียน อาจารย์ก็สามารถนำเอาเครื่องวิดีโอเทปไปใช้ได้ในทุกๆ ห้องเรียนและในหลายๆ ลักษณะด้วยกัน พอแยกออกเป็นประเภทต่างๆ ได้ดังนี้

๑. บันทึกการสาธิต ในการสาธิตการสอน จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ต่างๆ เป็นจำนวนมาก เช่น การหล่อปูนจ้ำลอง การเตรียมไฮโดรเจน การปรุงและจัดทำอาหาร เป็นเรื่องที่ต้องเสียเวลา ค่าใช้จ่ายและกำลังคนเป็นจำนวนมาก เพื่อประโยชน์ในการสอน เพื่อจะได้ไม่ต้องเสียเวลาสาธิตทุกๆ ครั้ง ก็อาจจัดทำเป็นวิดีโอเทปเอาไว้ เมื่อต้องการใช้เมื่อใดก็สามารถนำออกใช้ได้ทันที

๒. บันทึกกิจกรรมของนักเรียน ในกรณีที่มีกิจกรรมพิเศษต่างๆ ของนักเรียน ที่จำเป็นต้องมีการเตรียมงานมาก และลงทุนสูง อาจจัดทำเป็นวิดีโอเทปไว้ได้ เช่น การแสดงละครบนเวที การจัดนิทรรศการ กิจกรรมลูกเสือและอนุภาซาค การบันทึกเป็นวิดีโอเทปไว้ เพื่อประโยชน์สำหรับนำมาเปิดให้นักเรียนรุ่นต่อๆ ไป จะให้เห็นเป็นตัวอย่างและนำไปปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

๓. บันทึกการสอนของครูเอง ทั้งนี้เพื่อประโยชน์หลายๆ ประการด้วยกัน เช่น เพื่อจะได้ไม่ต้องเสียเวลาอธิบายให้นักศึกษาหลายๆ กลุ่ม ซึ่งจะต้องพูดซ้ำแล้วซ้ำอีกทำให้ผู้พูดเองเกิดความเบื่อหน่าย นอกจากนั้นยังเพื่อประโยชน์ให้นักศึกษาฝึกสอนได้จดจำเป็นตัวอย่าง ได้มีโอกาสนำเอามาอภิปรายถึงข้อดีและข้อเสีย ให้นักศึกษาได้ปรับปรุงงานฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอนให้ดีขึ้น

๔. บันทึกการไปทัศนศึกษา การไปศึกษานอกสถานที่ในแต่ละครั้ง ทางโรงเรียนและนักเรียนเองต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก อาจารย์และนักศึกษาได้มีโอกาสได้พบเห็นสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ เป็นอันมาก สิ่งต่างๆ เหล่านี้มีประโยชน์ในการเรียนการสอนทั้งสิ้น การที่ไค้บันทึกเหตุการณ์ต่างๆ เหล่านี้จึง เป็นผลดีเป็นอย่างมาก

๕. บันทึกเรื่องราวในชุมชน ฐานที่โรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน จำเป็นต้องให้ความร่วมมือกับชุมชนในเรื่องต่างๆ และเพื่อที่จะให้นำเอาวิถีโอท็อปมาใช้ให้เป็นประโยชน์มากขึ้น กิจกรรมต่างๆ ของชุมชนโรงเรียนควรมีบันทึกเอาไว้ด้วย เช่น การร่วมมือกันพัฒนาท้องถิ่น สิ่งที่แสดงความเจริญของท้องถิ่น เพื่อนำมาเผยแพร่ให้กับนักเรียนไทรทอง และเพื่อนำออกเปิดให้ประชาชนโดยทั่วไปได้รับชมในโอกาสต่างๆ

๖. บันทึกเรื่องราวของโรงเรียน ในการบันทึกเรื่องราวของโรงเรียนนั้นอาจจะมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันอยู่หลายประการ เช่น บันทึกเพื่อเก็บไว้เป็นประวัติศาสตร์ บันทึกไว้เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ บันทึกไว้เพื่อประกอบการบรรยายของอาจารย์ให้นักเรียนฟัง ไม่ว่าจะเพื่อประโยชน์ทางด้านใดก็เป็นสิ่งที่เกิดประโยชน์ทั้งสิ้น

๗. บันทึกเพื่อจัดทำรายการแนะนำอาชีพต่างๆ ในด้านที่เกี่ยวข้องกับอาชีพต่างๆ โรงเรียนสามารถบันทึกเป็นรายการทางโทรทัศน์ โดยการไปถ่ายทำจากผู้ที่ประกอบอาชีพต่างๆ ที่น่าสนใจในท้องถิ่น เช่น การปลูกข้าวเจ้า การเลี้ยงสัตว์ การทำสวนครัว การเลี้ยงปลา การเลี้ยงไหมและการทอผ้าไหม ฯลฯ สิ่งเหล่านี้จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนโดยทั่วไปในการพัฒนาอาชีพของตน โรงเรียนอาจจัดทำวิดีโอเทปเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ เหล่านี้ไว้ให้ประชาชนโดยทั่วไปไม่มีโอกาสชม เช่น ในวันขึ้นปีใหม่ ในการประชุมชาวบ้านของทางอำเภอหรือทางจังหวัด ฯลฯ

๘. บันทึกเทคนิคการใช้เครื่องมือต่างๆ ในการใช้เครื่องมือต่างๆ โดยเฉพาะเครื่องมือทางช่าง เป็นสิ่งที่ยากลำบากในการที่จะเขียนเป็นข้อความได้ ถึงแม้จะมีภาพประกอบที่เป็นภาพนิ่งก็ยังเข้าใจยาก วิธีที่สะดวกก็คือการจัดทำเป็นวิดีโอเทป ซึ่งทำให้ผู้ดูเข้าใจได้ง่ายขึ้น เช่นการใช้เครื่องกลึง เครื่องเจาะ เครื่องสว่านพื้ ฯลฯ

๙. บันทึกรายการเพื่อการศึกษาพิเศษ เป็นการศึกษาที่นอกเหนือไปจากหลักสูตร และมีความประสงค์จะให้นักเรียนได้เรียนรู้ เช่น การเชิญวิทยากรภายนอกเข้าไปพูดในโรงเรียน การเล่นกีฬา การเล่นดนตรีและขับร้อง การแสดงธรรมเทศนาของพระภิกษุ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้จะเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนเป็นคนดีมากยิ่งขึ้น

ระบบการบันทึกเทปโทรทัศน์นี้ควรมีผู้นำมาใช้ในวงการศึกษาอย่างกว้างขวาง

และแพร่หลาย และมีแนวโน้มที่จะใช้เทปโทรทัศน์มากขึ้นตามลำดับ เทปโทรทัศน์ได้กลายเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับคนเรา ไม่ว่าจะเป็นค่านับเงิน ธุรกิจ และ คำนการศึกษ

โทรทัศน์เพื่อการศึกษาในระบบ

โทรทัศน์เพื่อการศึกษาในระบบ หมายถึงรายการที่จัดขึ้นเพื่อผู้ชมโดยทั่วไป โดยไม่จำเพาะเจาะจงว่าจะต้องเป็นนักศึกษา หรือ ผู้ที่พ้นจากวัยศึกษามาแล้ว และต้องการได้รับประสบการณ์เพิ่มเติม เพื่อที่ตนเองจะได้มีความรู้มากขึ้น

การใช้โทรทัศน์เพื่อการสอนนี้ได้เปรียบกว่าการใช้สื่อการสอนชนิดอื่นๆ โดยเฉพาะการส่งเสริมการศึกษานอกระบบ โดยการเสริมสร้างประสบการณ์และการเรียนรู้นอกห้องเรียนให้แก่ประชาชน ทั้งนี้เนื่องมาจากคุณสมบัติของโทรทัศน์ในเรื่องต่อไปนี้

๑. โทรทัศน์สามารถสื่อสารไปยังกลุ่มคนจำนวนมาก ที่อยู่กระจัดกระจายกันอยู่ได้ในเวลาเดียวกัน ทั้งยังสามารถส่งไปได้ในระยะเวลาที่ไกลมากด้วย
๒. โทรทัศน์สามารถให้ประสบการณ์แก่ผู้ชมได้มาก สามารถให้ความรู้ได้อย่างกว้างขวาง ทั้งในด้านการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ
๓. โทรทัศน์มีคุณสมบัติของโสตทัศนูปกรณ์อย่างครบถ้วน คือสามารถให้ข่าวสารแก่ประชาชนโดยทั่วไป โดยได้ยินทั้งเสียงและได้เห็นทั้งภาพ และภาพนั้นก็มีการเคลื่อนไหว เช่นเดียวกับภาพยนตร์ จึงสามารถสร้างประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมได้เป็นอย่างดี

สถานีที่ส่งเสริมการศึกษานอกระบบ

สำหรับการศึกษานอกระบบนั้นสถานีโทรทัศน์ต่างๆ ได้ทำหน้าที่นี้เป็นอย่างดี โดยนอกจากจะทำหน้าที่ให้ความบันเทิงและ ข่าวสารแล้ว ยังให้การศึกษแก่ประชาชนโดยทั่วไปอีกด้วย ในที่นี้จะขอกล่าวเฉพาะสถานีโทรทัศน์ในกรุงเทพมหานคร ในแต่ละสถานีต่อไปนี้

(๑) สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ของ ๔ อส.มท.

การดำเนินงานของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ของ ๔ อส.มท. นั้น ได้ให้บริการแก่ประชาชนทั้งในกรุงเทพฯ และ ต่างจังหวัด การจึกรายการของสถานีโทรทัศน์นี้ไ้ร่วมมือกับสถานีโทรทัศน์ของ ๓ ในการเสนอข่าวในช่วง ๖.๐๐ - ๗.๐๐ โมงเช้า และ ช่วงเวลา ๒๐ นาฬิกา โดยร่วมกับกรมประชาสัมพันธ์ รายการเสนอข่าวนี้นี้ให้ประโยชน์เป็นอย่างมาก ที่เกี่ยวข้อง สามารถให้ความรู้และความก้าวหน้าแก่ประชาชนทั่วทั้งประเทศ รายการนี้เป็นรายการที่สนองนโยบายของรัฐบาลในด้านการส่งเสริมการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม และชนบทกรรม เนียมประเพณีไทย ส่งเสริมอาชีพการ เกษตรซึ่งเป็นอาชีพหลักของประชาชนชาวไทย ส่งเสริมการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ตลอดจนส่งเสริมความรักชาติและความมั่นคงของชาติด้วย

สำหรับรายการที่น่าสนใจของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีของ ๔ อส.มท. ที่จัดว่าให้ความรู้ในด้านการศึกษาอันอกระบบ ได้แก่รายการต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑. รายการข่าว เป็นรายการที่เสนอข่าวประจำวัน ประกอบด้วยข่าวในประเทศทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ข่าวต่างประเทศยานดาวเทียม และข่าวจากโทรทัศน์ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็นประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ก. ข่าวในราชสำนัก
- ข. ข่าวในวงราชการ
- ค. ข่าวทั่วไป ซึ่งอยู่ในความสนใจของประชาชน
- ง. ข่าวเศรษฐกิจ สังคม และเกษตรกรรม
- จ. ข่าวกีฬา
- ฉ. ความคืบหน้าทางวิชาการด้านต่างๆ
- ช. ข่าวต่างประเทศ
- ซ. ข่าวพัฒนาบ้านเมือง
- ด. ข่าวจากศูนย์ประชาสัมพันธ์โครงการ เฉพาะกิจ สำนักนายกรัฐมนตรี

สำหรับการเสนอข่าวภายในประเทศ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับนโยบายของรัฐบาล ที่จำเป็นต้องแจ้งให้ประชาชนทั่วไปได้รับทราบ ซึ่งจะเป็นการเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจแก่ประชาชนทุกระดับชั้น

๒. รายการก้าวทันโลก เป็นรายการที่ประมวลข่าวจากทุกมุมโลก พร้อมทั้งวิเคราะห์เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงความเป็นมาของเหตุการณ์นั้นๆ อย่างละเอียด รายการนี้จัดว่าเป็นรายการที่ที่เก๋มากจนกระทั่งได้รับรางวัลเมขลาประจำปี ๒๕๒๔ จากสมาคมผู้สื่อข่าวบันเทิงแห่งประเทศไทยว่าเป็นรายการวิเคราะห์ข่าวที่เก๋

ตัวอย่างสำหรับหัวข้อเรื่องที่มีอยู่ในรายการนี้ ได้แก่

- ก. การเลือกตั้งในประเทศเยอรมันตะวันตก
- ข. อิหร่านกับตัวประกัน
- ค. ยุคใหม่ของสหภาพโซเวียต
- ง. ประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกา
- จ. ข่าวจากดาวเสาร์ โดยยานอวกาศโวเอจเจอร์
- ฉ. กำลังรบกับสงครามโลกครั้งใหม่
- ช. คดีการเมืองของจีน
- ซ. สถานการณ์ในโปแลนด์
- ด. สรุปเรื่องสำคัญในรอบปี ๒๕๒๓

จะเห็นได้ว่าหัวข้อที่กล่าวมาข้างต้นนี้ สามารถให้ความรู้ในด้านประวัติศาสตร์ได้เป็นอย่างดีสำหรับผู้ชม

๒.

๓. รายการบันเทิงชีวิตและสุขภาพ เป็นรายการที่ให้ความรู้ในเรื่องของสุขภาพและอนามัย ทั้งทางร่างกายและจิตใจ รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ ด้วย รายการนี้ได้รับรางวัลเมขลา

๔. รายการชีวิตไทย เป็นรายการที่ส่งเสริมเอกลักษณ์ไทย โดยการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย เป็นเครื่องช่วยให้คนไทยเกิดความรักและภูมิใจในชาติของตน รู้จักการดำเนินชีวิตในหนทางที่ถูกต้อง มีความพึงพอใจในชีวิตที่สุขสบายและสงบ

๕. รายการห้องทองคำ เป็นรายการที่มุ่งส่งเสริมเอกลักษณ์ของไทย โดยมีการประกวดการร้องเพลงไทยเดิมด้วย

สำหรับทางด้านการส่งเสริมการศึกษานอกระบบโดยตรงก็คือ ให้ความร่วมมือแก่มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในการเสนอรายการบรรยายทางโทรทัศน์ในกระบวนวิชาต่างๆ เช่น เศรษฐศาสตร์ สังคมวิทยา และ วิชาอื่นๆ อีกมากมาย นอกจากนั้นยังมีรายการไขปัญหาทางวิชาการ ซึ่งรายการนี้ได้มีการชี้แจงถึงปัญหาต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ให้ฟัง อีกทั้งยังเป็นการเสนอข่าวสารภายในมหาวิทยาลัยอีกด้วย

จากรายการต่างๆ ที่ได้อธิบายมาแล้วข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่าเป็นรายการที่ให้ความรู้ในค่านต่างๆ เป็นอย่างดี ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งนับได้ว่าโทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ในการให้การศึกษานอกระบบแก่นักศึกษาและประชาชนโดยทั่วไป เพื่อที่จะได้สามารถรับชมกันอย่างทั่วถึงกัน

(๒) สถานีโทรทัศน์สีของกองทัพของ ๔

สถานีโทรทัศน์สีของกองทัพของ ๔ นั้น มีคณะกรรมการควบคุมอยู่หลายสิบท่านด้วยกัน ซึ่งเป็นนายทหารที่มีตำแหน่งสำคัญในกองทัพภ ความมุ่งหมายของจัดตั้งสถานีนี้ขึ้น มีอยู่ ๑๐ ประการด้วยกันคือ

๑. เป็นเครื่องมือในการแจ้งข่าว คำสั่งต่างๆ ให้แก่ทหารและประชาชนที่เกี่ยวข้อง
๒. เผยแพร่กิจการของกองทัพภ และ ส่วนราชการอื่นๆ ตามที่กองทัพภจะเห็นสมควร
๓. ค่อกำหนดนโยบายชวนเชื่อของฝ่ายตรงข้าม
๔. คำเนินการทางจิตวิทยาในความอำนวยการของ กองทัพภ
๕. เผยแพร่นโยบายของรัฐบาล
๖. ให้ความรู้และความบันเทิงแก่ทหารและประชาชน
๗. อบรมศีลธรรมจรรยาให้แก่ทหารและประชาชน
๘. กระจายข่าวสารทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศ
๙. ส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างทหารและประชาชน
๑๐. ส่งเสริมให้หน่วยงานต่างๆ มีความชำนาญในวิชาการวิทยุและโทรทัศน์

เพื่อที่จะสามารถใช้ได้เป็นอย่างดีในยามปกติ เชื่อว่าหากเกิดสงครามขึ้นก็จะสามารถนำออกไปใช้ได้ในพื้นที่

ความเป็นมาของสถานีโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง ๕

จุดกำเนิดของสถานีโทรทัศน์กองทัพบกนี้ เริ่มมาจากข้อบังคับกระทรวงกลาโหม ว่าด้วยการกำหนดค่าลิขสิทธิ์เจ้าหน้าที่กองทัพบกในเวลาปกติ ๕๕ (ฉบับพิเศษ) ซึ่งได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของกรมการทหารสื่อสาร ค่าเนืองงานทางค่านสถานีวิทยุภายใน พ.ศ. ๒๔๘๕ ต่อมาได้จัดให้มีหน่วยงานเล็กๆ ขึ้น ในกองการกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ กรมการทหารสื่อสารคือแผนกวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งมีอัตราค่าจ้างพลตามคำสั่งกระทรวงกลาโหม ที่ ๔๕/๒๒๘๔๘๗ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๗ เรื่องแก้คร่ากองทัพบก ๕๑ (ครั้งที่ ๗๕) เป็นจำนวนทั้งสิ้น ๔๒ นาย จากการเริ่มต้นดังกล่าว จึงได้ทำการก่อสร้างอาคารและติดตั้งอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการส่งกระจายเสียงและแพร่ภาพ จนกระทั่งสามารถทำการออกอากาศได้เป็นครั้งแรกในวันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๑ ซึ่งเป็นวันกองทัพบกพอดี ด้วยระบบ เอฟซีซี สัญญาณ ๕๒๕ เส้น เป็นภาพขาวดำ สถานีโทรทัศน์นี้ได้ก่อตั้งขึ้นด้วยความมุ่งหมายใหญ่ ๓ ประการคือ

๑. เพื่อประโยชน์ในการฝึกหัดเจ้าหน้าที่ให้สามารถใช้เครื่องมือจนกระทั่งเกิดความชำนาญ สามารถติดตามความก้าวหน้าของวิชาการทางค่านวิทยุโทรทัศน์ได้ทัน
๒. เพื่อเป็นสื่อสำหรับสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างหน่วยงานของรัฐบาลกับประชาชนโดยทั่วไป
๓. เพื่อบริการความรู้และความบันเทิงให้แก่ทหารและประชาชน

เมื่อทางสถานีได้รับผลสำเร็จในการ เผยแพร่ภาพและเสียงออกอากาศแล้ว ก็ได้พัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าขึ้นตามลำดับ ผู้รับผิดชอบในการบริหาร ได้มีการผลัดเปลี่ยนกันไปตามวาระและความเหมาะสมของทางราชการ แต่ความมุ่งหมายหลักที่ได้ตั้งไว้เดิมก็ยังคงอยู่ต่อไปไม่เปลี่ยนแปลง ในฐานะที่ทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๕ เป็นสื่อมวลชนที่มีความจำเป็นในการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างทหารกับประชาชนโดยทั่วไป ทางสถานีจึงจำเป็นต้องสร้างภาพพจน์ที่ดีให้แก่สถาบันทหาร ซึ่งมีหน้าที่ป้องกันประเทศชาติให้มีความมั่นคง สามารถ

สามารถพันผ้าอุปสรรคต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศได้เป็นอย่างดี รายงานการทูลกราบ
การจะต้องส่งเสริมนโยบายต่างๆ ที่ได้รับมอบหมายโดยเคร่งครัด

รายการที่จัดไว้ว่าได้ให้ความรู้ทางด้านการศึกษานอกระบบให้แก่รายการต่างๆ
ดังต่อไปนี้

๑. รายการละครโทรทัศน์ชุดมาปวิสิทธิ์ เป็นรายการที่เสนอเป็นละครสั้นๆ
จบภายในเวลา ๑ ชั่วโมง รายการนี้ให้ทั้งความบันเทิง คติเตือนใจแก่ผู้ปกครอง ครูอาจารย์
และเยาวชนโดยทั่วไป เป็นเรื่องให้ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ในแง่ต่างๆ สอนให้เด็ก
เป็นคนดี กระตุ้นให้เด็กได้ตระหนักถึงคุณค่าของการกระทำความดี ผู้ปกครองได้รู้จักหน้าที่
ของตน ครูและอาจารย์ได้ปฏิบัติตนให้ถูกต้อง เพื่อประโยชน์ของเด็กหนึ่ง เป็นเยาวชนของ
ชาติในอนาคต รายการนี้มีเฉพาะวันอาทิตย์ซึ่งได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก

๒. รายการเสาร์สโมส เป็นรายการที่ออกอากาศทุกวันเสาร์ เวลา ๑๑.๑๕
ถึง ๑๒.๑๕ น. วัตถุประสงค์ของการเสนอรายการก็คือ การปลูกฝังความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
ให้กับเด็ก ให้เด็กได้เตรียมตัวเพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ลักษณะของรายการนั้นมุ่งในสิ่ง
ที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก เช่น ครอบครัว เพื่อน และ โรงเรียน

แนวการจัดรายการก็มีพิธีกร เป็นผู้ดำเนินรายการ ผู้ช่วยพิธีกรแบ่งตัว เป็นสัตว์
คือหนู กระต่าย และ หมี แต่ละตัวจะมีลักษณะนิสัยที่แตกต่างกัน ในรายการแต่ละครั้งนั้น
จะให้ชื่อเรื่องที่แตกต่างกัน

ในแต่ละรายการจะต้องมีการประชุมคณะผู้ทำงานว่าควร เสนอรายการในรูปแบบ
ใด โดยมีเนื้อหาสาระเสริมชื่อเรื่องของรายการที่ได้จัดไว้ สำหรับรายการย่อยของเสาร์
สโมสนี้จะมีเนื้อหาสัมพันธ์กัน อาจเสนอในรูปแบบของ การแสดงละคร หุ่นเชิดมือ นิทานประ
กอบ การทายปัญหา การร้องเพลง และการสัมภาษณ์ เป็นต้น

ในตัวอย่างของรายการจากสถานีโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง ๕ ทั้งสองรายการนี้
นับได้ว่าเป็นรายการที่ได้ให้ความรู้และความบันเทิงไปพร้อมกัน จึงจัดได้ว่าเป็นตัวอย่างที่ดี
ในการให้การศึกษานอกระบบแก่ปวงชน

(๓) สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง ๓

สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง ๓ มีนโยบายที่จะส่งเสริมรายการที่ให้ความรู้ เช่น เกี่ยวกับสถานีโทรทัศน์ช่องอื่นๆ ที่กล่าวมาแล้ว แต่ที่สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง ๓ จำเป็นต้องจัดรายการบันเทิงมาก ทั้งนี้เนื่องจากทางสถานีต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของทางสถานีเอง นอกจากนั้นรายการสารคดีและรายการที่ให้ความรู้ต่างๆ มีข้อจำกัดมาก เช่น ระยะเวลาการศึกษาและอายุของผู้ชมซึ่งมีความแตกต่างกันมาก เป็นการยากที่จะจัดรายการให้สนองกลุ่มบุคคลดังกล่าวได้ แต่อย่างไรก็ตามทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง ๓ ก็ได้พยายามสรรหารายการประเภทที่ให้ความรู้และความบันเทิงไปพร้อมๆ กัน โดยนำมาเสนอต่อผู้ชมมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ๓ ได้ขยายเวลาออกอากาศในเวลากลางวันเพิ่มขึ้น โดยเปิดสถานีตั้งแต่เวลา ๑๒.๐๐ น. ส่วนในวันเสาร์และวันอาทิตย์ได้ขยายเวลาเพิ่มขึ้นอีกวันละ ๑ ชั่วโมง โดยเปิดสถานีในเวลา ๑๑.๐๐ น.

วัตถุประสงค์ในการขยายเวลาก็คือ เพื่อเพิ่มรายการประเภทสาระความรู้ให้มากขึ้น ส่วนมากจะเป็นภาพยนตร์สารคดีความรู้ เช่น รายการซิงเกอร์ไทร์ โลออนเจ็ค และภาพยนตร์ชุดเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ เช่น สงครามเวียดนาม

สำหรับรายการที่น่าสนใจซึ่งจัดว่าเป็นการให้การศึกษานอกกระบวนแก่ผู้ชม ได้แก่ รายการดังต่อไปนี้

๑. รายการส่วนรับเด็ก จะเห็นได้ว่าทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ๓ สามารถจัดรายการได้คดีเดียว โดยการนำเอาภาพยนตร์การ์ตูนมาฉายตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ อย่างเช่น ภาพยนตร์ชุด บ๊อบบอย ในเวลา ๑๖.๔๕ น. และทุกวันเสาร์เวลา ๙.๐๐ น. ก็เป็นภาพยนตร์ชุด "Fat Albert Cosby Kids" ส่วนวันอาทิตย์เวลา ๙.๐๐ น. ก็เป็นรายการเฮฮาการ์ตูน ส่วนเวลา ๔.๐๐ น. ของวันอาทิตย์ก็เป็นภาพยนตร์ชุด "เซซามิสตรีท" ซึ่งเป็นรายการที่สามารถให้ความรู้แก่เด็กทางบ้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี เมื่อเด็กได้ชมรายการเหล่านี้แล้วทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ขึ้น ได้ทั้งความบันเทิงและความรู้ รายการ "เซซามิสตรีท" เป็นรายการที่น่าสนใจมาก เนื่องจากจะให้ความรู้ในคำภาษาเป็นอย่างดี เช่น ได้ทราบความหมายของศัพท์ การออกเสียงภาษาที่ถูกต้อง รวมทั้งทักษะในด้านความคิดด้วย

รายการเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นรายการที่สนับสนุนในด้านการเรียนการสอนของเด็กที่น่าสนใจ เป็นรายการที่ให้การศึกษาอันกระฉับกระเฉง

๒. รายการสารคดี-การศึกษา ในระหว่างวันจันทร์-วันศุกร์ เวลา ๑๓.๐๐ น. ได้มีรายการ "วิทยาเพื่อปวงชน" จัดว่าเป็นรายการที่ให้การศึกษาโดยตรงแก่ผู้ชมที่ต้องการแสวงหาความรู้ และในวันเสาร์เวลา ๙.๐๐ น. ทุกเสาร์ ก็จะเป็นรายการสารคดี "ชีวิตสัตว์โลก" เป็นรายการที่ให้ความรู้เกี่ยวกับความเป็นอยู่ของสัตว์ชนิดต่างๆ ในโลกนานาประการ

๓. รายการปภิกษะ มีประจำทุกวันอาทิตย์เวลา ๙.๓๐ น. ชื่อรายการ "แม่บ้านที่รัก" รายการนี้ได้ให้ความรู้แก่ผู้สนใจในเรื่องการทำอาหาร มีการสาธิตวิธีการทำอาหารชนิดต่างๆ โดยผู้ชำนาญในอาหารชนิดต่างๆ โดยเฉพาะ เป็นรายการที่ส่งเสริมผู้ที่ เป็นแม่บ้านแม่เรือน ให้มีความรู้ความสามารถมากขึ้นเป็นอย่างดี

(๔) สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๗ สี

สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๗ สี มีนโยบายที่จะส่งเสริมรายการประเภทให้ความรู้แก่ประชาชน โดยได้รับความร่วมมือจากกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานต่างๆ นอกจากนั้นทางสถานีฯ ยังได้พยายามจัดรายการประเภทให้ความรู้ขึ้น เช่น รายการวิทยาทรรศน์ รายการพบโลก เป็นต้น

รายการประเภทให้ความรู้แก่ประชาชนโดยทั่วไป โดยมุ่งให้การศึกษาอันกระฉับกระเฉงหรือนอกห้องเรียน เป็นความรู้ที่ทั่วๆ ไป และ ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชน การที่ทางสถานีฯ ไม่สามารถจัดรายการประเภทนี้ได้มาก เนื่องมาจากมีเนื้อหาเรื่องค่าใช้จ่ายและกำลังคนมีไม่เพียงพอ แต่อย่างไรก็ตามทางสถานีฯ ก็มีเป้าหมายในอนาคตว่าจะต้องจัดรายการประเภทให้ความรู้แก่ประชาชนให้มากยิ่งขึ้น เพราะถือว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นในการพัฒนากำลังคนของประเทศ

สำหรับรายการประเภทที่ให้ความรู้โดยตรงของทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบก
ของ ๘ สี ได้แก่รายการดังต่อไปนี้

๑. รายการของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งมีทั้งรายการที่ให้ความรู้ในกระ
บวนวิชาต่างๆ ที่เปิดสอนในคณะต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัยรามคำแหง และ รายการที่ให้ความ
รู้ทั่วๆ ไปที่จำเป็นสำหรับการ เป็นพล เมืองดีและมีประ สติทสภาพของประเทศ

๒. รายการปริทัศน์ ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ซึ่งมีทุกวันเสาร์
และ อาทิตย์ ซึ่งนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาที่เรียนในวิชาต่างๆ ที่มหาวิทยาลัย
สุโขทัยฯ เปิดสอนแล้ว ก็ยังเป็นประโยชน์สำหรับประชาชนโดยทั่วไปอีกด้วย

เป็นหน้าที่ของสถานีโทรทัศน์ที่จะต้องจัดรายการที่มุ่งส่งเสริมการศึกษาให้แก่ประชาชน

ปัญหาโทรทัศน์การศึกษาในประเทศไทย

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ที่พบในการจัดรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาในประเทศไทย ทั้งโทรทัศน์การศึกษาในระบบและการศึกษานอกระบบ ต่างก็มีปัญหาต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑. เนื่องจากสถานภาพของแต่ละสถานีโทรทัศน์ไม่เหมือนกัน รัฐไม่มีนโยบายที่แน่นอน จึงทำให้สถานีโทรทัศน์ในแต่ละแห่งไม่สามารถทำหน้าที่สื่อมวลชนได้อย่างสมบูรณ์
๒. สถานีโทรทัศน์ทั้งภายในกรุงเทพฯ และ ส่วนภูมิภาค ต้องจัดรายการรวมกันแล้วมากกว่า ๕๐ ชั่วโมง / ๑ วัน จึงทำให้ไม่สามารถผลิตรายการที่มีคุณภาพได้อย่างเพียงพอ
๓. สถานีโทรทัศน์ต้องหารายได้เลี้ยงตนเอง จึงจำเป็นต้องจัดรายการโอบอ้อมตามความต้องการของผู้อุปถัมภ์รายการ ซึ่งส่วนใหญ่มุ่งหวังผลทางการค้าเป็นสำคัญ ทำให้ทางสถานีไม่สามารถจัดรายการที่เป็นประโยชน์เพื่อการศึกษาได้เท่าที่ควร
๔. สถานีโทรทัศน์มีรัศมีการส่งครอบคลุมต่ำ ส่วนใหญ่ใช้เครื่องถ่ายเทคนิคนาณเล็กซึ่งได้ผลไม่เต็มที่ เป็นเหตุให้ประชากรที่อยู่ในรัศมีของการรับมีจำนวนน้อย หรือได้รับก็มีคุณภาพของ เสียงและภาพไม่ดีพอ
๕. ในท้องถิ่นบางแห่งยังไม่มีกระแสไฟฟ้าใช้ การใช้โทรทัศน์จึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากลำบาก เพราะต้องไขแมตเตอร์ทำให้ยุ่งยากในการอัดไฟและต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง
๖. การดำเนินงานของ สถานีโทรทัศน์แต่ละแห่ง ไม่มีการประสานงานให้สอดคล้องกัน ทำให้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาไม่เกิดประโยชน์แก่ประชาชนอย่างเต็มที่
๗. รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่มียุทธศาสตร์ในการดำเนินงานอย่างเพียงพอ เนื่องมาจากไม่ค่อยมีบริษัทห้างร้านต่างๆ เป็นผู้อุปถัมภ์รายการให้ ฝึกกับรายการบันเทิงโดยทั่วไป
๘. การผลิตรายการและการเสนอรายการที่จัดทำภายในประเทศ ยังขาดเป้า

หมายและวิธีการที่ถูกต้อง ส่วนรายการที่ผลิตจากต่างประเทศก็ยังคงขาดการควบคุมที่เพียงพอ เนื้อหาของรายการจึง ไม่ตอบสนองความต้องการของสังคมในการพัฒนาประเทศ

๔. รัฐบาลยังไม่มั่นนโยบายแน่นอนในการใช้โทรทัศน์เพื่อการศึกษาและพัฒนาประเทศ รวมทั้งการใช้โทรทัศน์ของสถาบันการศึกษาต่างๆ ยังไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

สำหรับข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการใช้โทรทัศน์เพื่อการศึกษา ควรได้มีการดำเนินงานในลักษณะดังต่อไปนี้

๑. รัฐบาลควรส่งเสริมให้มีการปรับปรุงระบบการบริหารของสถานีโทรทัศน์ให้มีลักษณะเป็นไปในทางที่เอื้ออำนวยประโยชน์ให้แก่ประชาชน ในอันที่จะได้รับความรู้จากรายการโทรทัศน์ของสถานีต่างๆ

๒. รัฐพึงส่งเสริมให้สถานีโทรทัศน์ต่างๆ ได้มีการประสานงานซึ่งกันและกัน ในการจัดรายการเพื่อการศึกษา เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่

๓. รัฐควรมีระบบการตรวจสอบรายการต่างๆ เพื่อให้รายการต่างๆ ที่ผลิตออกมามีลักษณะที่ถูกต้องและมีมาตรฐาน

๔. รัฐควรจะได้มีการวิจัยและประเมินผลรายการต่างๆ เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงรายการต่างๆ ให้มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของประชาชนต่อไป

๕. รัฐพึงมีนโยบายที่จะส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมผู้จัดรายการ ผู้ผลิตรายการ และ ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้มีความรู้ถึงเทคนิคและวิธีการผลิตรายการโทรทัศน์การศึกษาที่มีคุณภาพต่อไป

๖. รัฐพึงมีนโยบายส่งเสริมการผลิตรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาที่ดี อาจอยู่ในรูปของการจัดงบประมาณให้เพียงพอ การฝึกอบรมสัมมนาเจ้าหน้าที่อยู่เสมอ และมีการให้รางวัลแก่ผู้จัดและผู้ผลิตรายการที่ดีเด่น ฯลฯ เป็นต้น

๗. รัฐพึงมีนโยบายที่จะจัดหาโทรทัศน์ให้แก่ประชาชนและชุมชนต่างๆ ใ้มีไว้ใช้อย่างทั่วถึง อาจจะอยู่ในรูปของการส่งเสริมให้ผลิตเครื่องรับโทรทัศน์ภายในประเทศ หรือการลดอัตราภาษี เพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้มีโทรทัศน์ไว้ชมมากขึ้น หรือการเดินสายไฟฟ้าเข้าไปตามหมู่บ้านต่างๆ ตามชนบทให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งจำเป็นต้องใช้เงินงบประมาณแผ่นดินเป็นจำนวนมาก

๘. รัฐพึงจัดสรรงบประมาณอุดหนุนการดำเนินงานโทรทัศน์เพื่อการศึกษาให้เพียงพอ ถึงแม้จะไม่มีผู้อุปถัมภ์รายการทางสถานีก็สามารถเป็นผู้ดำเนินการเองได้

๙. รัฐพึงส่งเสริมให้มีการขยายรัศมีการส่งโทรทัศน์ให้ครอบคลุมทั่วประเทศ อาจจะอยู่ในรูปของการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์เพิ่มขึ้น การจัดตั้งสถานีเครือข่าย หรือการเพิ่มกำลังส่งของ เครื่องส่งก็ได้

๑๐. ทางสถานีโทรทัศน์ควรให้ความสำคัญต่อรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาให้มากขึ้น โดยจัดสรรเวลาออกอากาศให้มียุทธศาสตร์โทรทัศน์เพื่อการศึกษาให้ใกล้เคียงกับมาตรฐานสากล โดยเปิดโอกาสให้หน่วยงานหรือเอกชนที่มีความสามารถในการผลิตรายการ โดยการค้าจนถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับให้มากกว่าธุรกิจ นอกจากนี้ควรจัดเจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถสูง มีความตั้งใจที่จะอุทิศตนให้กับงานด้านนี้ เป็นผู้ทำงานร่วมกับฝ่ายผลิต มีการประชุมปรึกษาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ภายหลังจากสิ้นสุดรายการควรจะมีการประเมินผลการทำงาน มีการแก้ไขปัญหาต่างๆ และเตรียมจัดรายการครั้งต่อไปให้มีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

๑๑. ผู้ผลิตรายการไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานราชการ หรือ เอกชน ควรจะได้ตระหนักถึงหน้าที่อันยิ่งใหญ่ในอันที่จะปลูกฝังในการสร้างแนวความคิดและทัศนคติที่ดีให้กับผู้ชม โดยการผลิตรายการที่มีศิลปะ รู้จักเทคนิคในการนำเอาความรู้ต่างๆ เข้ามาสอดแทรกไว้ในรายการบันเทิง ให้เป็นอย่างดี หรือนำเอาความบันเทิง เข้ามาสอดแทรกไว้ในรายการเพื่อการศึกษาอย่างมีศิลปะ

คุณค่าของโทรทัศน์เพื่อการศึกษา

จากที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งหมดนี้จะเห็นได้ว่า โทรทัศน์นั้นเป็นสื่อมวลชนที่มีบทบาทในด้านการให้ความบันเทิง สำหรับผู้เมื่อยางจากการทำงานประจำ นอกจากนั้นยังเป็นสื่อ

มวลชนที่ช่วยให้ประชาชนได้รับทราบข่าวสารต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวันโดยทั่วไป ช่วยให้ประชาชนได้รับความรู้อย่างกว้างขวาง เพื่อพัฒนาให้เป็นประชาชนที่มีคุณภาพต่อไป โทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่เข้าถึงประชาชนอย่างใกล้ชิด เป็นเพื่อนแก่เงาเมื่ออยู่กับบ้าน สามารถปลุกฝังนิสัยและทัศนคติให้กับผู้ดูอย่างซ้ำๆ ฉะนั้นจึงเป็นเรื่องที่รัฐควรให้ความสนใจเป็นอย่างมาก ในการที่จะใช้โทรทัศน์เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารโดยทั่วไป คุณค่าของโทรทัศน์เพื่อการศึกษาอาจจำแนกออกได้ดังต่อไปนี้

๑. โทรทัศน์เป็นสิ่งที่ช่วยยกระดับมาตรฐานการศึกษาของประชาชนให้สูงขึ้น
๒. โทรทัศน์ช่วยขยายความรู้ต่างๆ ไปยังผู้ชมรายการ เป็นจำนวนมาก โดยเป็นไปอย่างรวดเร็ว
๓. โทรทัศน์ช่วยให้ประชาชนได้มีความรู้ทันสมัย และทันต่อความก้าวหน้าของวิทยาการต่างๆ ที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว
๔. การใช้โทรทัศน์เป็นสื่อการสอน ช่วยให้ครูสามารถติดต่อกับนักเรียนหรือผู้ปกครองได้ทั่วประเทศ และทันกับเหตุการณ์
๕. การใช้โทรทัศน์สามารถทำให้ครูนำสิ่งที่ เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนมาสู่ห้องเรียนได้ ทำให้การสอนของครูมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
๖. ถ้าหากผู้ปกครองมีความสามารถเลือกและแนะนำให้ผู้ชมหลานได้ชมรายการที่มีคุณประโยชน์ ก็จะช่วยฝึกทัศนนิสัยให้เด็ก เป็นพลเมืองที่ดีและมีคุณภาพในอนาคต